

**6. BUDAPESTI ÉPÍTÉSZETI
FILMNAPOK** | 2014. MÁRCIUS 6-9.
TOLDI MOZI

**6TH BUDAPEST ARCHITECTURE
FILM DAYS** | 6-9 MARCH 2014
TOLDI CINEMA

FILMNAPOK.KEK.ORG.HU | FILMNAPOK@KEK.ORG.HU

**6. BUDAPESTI ÉPÍTÉSZETI
FILMNAPOK** | 2014. MÁRCIUS 6-9.
TOLDI MOZI

**6TH BUDAPEST ARCHITECTURE
FILM DAYS** | 6-9 MARCH 2014
TOLDI CINEMA

KÖSZÖNTŐ

A KÉK idén márciusban hatodik alkalommal rendezi meg a Budapesti Építészeti Filmnapokat. Az idei kiadással új fejezet kezdődik a fesztivál életében: a korábinál jóval több szakmai támogatással és növekvő nemzetközi figyelem közepette vágunk neki a négynapos eseménynek. Miután az elmúlt években jelen voltunk a legfontosabb nemzetközi építészeti filmfesztiválokon, illetve vetítéseket szerveztünk Párizstól Bécsen, Brnón, Varsón és Krakkón át egészen Kijevig, munkánk gyümölcse idén kezd beérni: **felhívásunkra több mint száz film érkezett**, a világ minden tájáról. Ezek legjobbjait mutatjuk be a Toldi moziban március 6-9. között. **Épületben laksz? Szereted a mozit? Akkor március első hétvégéjén várunk szeretettel a Toldi moziban!**

A Filmnapok március 6-án a **16 holdnyi föld című filmmel nyit**, amely a New York-i Ground Zero újjáépítésének fordulatait mutatja be, a film utáni fogadáson pedig **Budapest főépítésze** áll majd a dj-pult mögött. A következő napokban számos olyan film lesz látható, amelyek az **építészet, a design és az urbanisztika** különböző területeit hozzák közelebb, elemzik, mutatják be szokatlan, újszerű nézőpontokból az épített környezet alakulása iránt érdeklődő nézők számára. Az építészeti- és várostervezés dilemmái mellett szó lesz majd **az építészeti régi és új médiumairól, építészeti fotográfiáról és 3D nyomtatásról, a 21. század egyenlőtlen városfejlődéséről, fenntarthatatlan fejlesztésekről és turizmusról, különleges városi közösségekről, valamint a modern építészeti emlékezetéről, az avantgárd épületek sorsáról, illetve a jövőbe vetett tervezői hit átalakulásáról is**. Ahogy már a korábbi években megszokhattuk, mindezt átszövik azok a mély és izgalmas, sokszor tragikus, vagy éppen felemelő **emberi történetek**, amiért önmagában is megéri a fesztiválra látogatni. A személyes nézőpontot erősíti az is, hogy a filmek többségét a rendezők jelenlétében vetítjük, ami a filmek után mélyebb beszélgetésre, megismerésre is lehetőséget ad a nézőkkel közösen.

A Filmnapok programjai idén sem korlátozódnak a Toldi mozitermeire: az előtérben **Építés alatt** címmel három épületfotós, Batár Zsolt, Bujnovszky Tamás és Sarkantyú Illés képeiből nyílik kiállítás. A tavalyi sikerek után idén a város több pontján is külső fesztiválhelyszínekkel jelentkezünk: a film és a város összekapcsolódását hozza testközelbe a **belvárosi moziséta**, a Kossuth Lajos utcai **Rögtön Jövök! Projekt Galériában** pedig két napon át rövidfilm-válogatások lesznek láthatók.

Fehér Gábor, Huszár Daniella, Polyák Levente, Soltész Noémi

AZ ÉPÍTÉSZELET MÉDIUMAI

Az építészeti alkotások bemutatása mindig kihívás elé állította az építészeket: milyen módon közvetíthető az épített tér azok számára, akik nem tudják azt élőben átélni, illetve miként reprodukálható egy szerkezet tetszőleges mennyiségben? Miközben a 20. században az építészeti stílusok vándorlását és elterjedését leginkább a fotográfia és a film segítette elő, a 21. század kísérleti médiumai a 3D nyomtatáshoz szükséges információkat hordozó adatfile, illetve az épített környezethez egy újabb réteget hozzárendelő virtuális valóság-alkalmazások. A válogatás e médiumok úttörőinek munkáját, terveit, sikereit, kudarcait mutatja be.

- **Lucien Hervé: kényszer szülte fotográfus** (Gerrit Messiaen, 2013, 55')
- **Közvetítő médiumok** (Greg Tan, 2011, 6')
- **Az ember, aki házakat nyomtat** (Jack Wake-Walker, Marc Webb, 2013, 60')
- **Storyboard építészet** – Jord den Hollander előadása

KÜLÖNÖS KÖZÖSSÉGEK

Miközben korunk városait és vidékeit egyaránt fenyegeti a gazdasági homogenizáció jelensége, egyes helyek ellenállnak ennek a folyamatnak: távol a kommercializálódó városközpontoktól váratlanul tér nyílik különleges társadalmi kísérletek lebonyolítására. Ez a válogatás az olasz külvárosok és az angol vidék világába kalauzolja a nézőt, ahol különös közösségek bontakoznak ki és formálják képükre a környezetet.

- **Űrmetropolisz** (Fabrizio Boni, Giorgio de Finis, 2013, 100')
- **Otthonom, Mutonia** (Zimmer Frei, 2013, 69')
- **Ők** (Karl-Heinz Klopff, 2010, 36')
- **Szukkoti város** (Jason Hutt, 2013, 67')

EGYENLŐTLEN FEJLŐDÉS

Szinte sehol sem mérhető le annyira a gazdasági átalakulások hatása, mint az épített környezeten. Miközben egyes területek elvesztik gazdasági és politikai súlyukat és turistalátványossággá fokozódnak le, mások rövid idő alatt a befektetések és az ingatlanspekuláció célpontjaivá válnak. E folyamatok hozzájárulnak a társadalmi különbségek növekedéséhez: a hatalmasabbak haszonélvezői, a legtöredényebbek elszenvetői a változásoknak. Isztambul, London, Velence és Valparaiso sorsfordulatait mutatja be ez a válogatás.

- **Megalománia** (Jonathan Gales, 2013, 5')
- **Agorafóbia** (Imre Azem, 2013, 53')
- **Túlhajtás: Isztambul az új évezredben** (Aslihan Unaldi, 2011, 75')
- **A Velence szindróma** (Andreas Pichler, 2012, 80'),
- **Moduláris tér** (Bautista Cofre, Nicole Ampuero, 2013, 30')

NEM FÉLÜNK A JÖVŐTŐL

A modernista építészet mai megítélése meglehetősen ellentmondásos. Ellentétben a klasszicizáló építészeti stílusokkal, a közvélemény valójában sohasem emésztette meg igazán a modernizmus formai vívmányait. A modernitás építészeti emlékei megszűnják a társadalmat: miközben a skót Pollphail betonépületei évtizedek óta üresen állnak, a konstruktivizmus híres moszkvai épületeit talán elkötelezett lakói sem tudják megmenteni a pusztulástól, és a tokiói Nagakin kapszulatorony lakói is lemondtak különleges épületükről, a kelet-angliai Bata cipőgyár volt dolgozó Tomasz Bata szülővárosában, Zlínben próbálják megtalálni kulturális gyökereiket, Lina Bo Bardi brazil projektjeire pedig újra és újra rácsodálkoznak az építészetben társadalomformáló eszközt látó tervezők.

- **Az anya, a fiú és az építész** (Petra Noordkamp, 2012, 16')
- **Precíz költészet: Lina Bo Bardi építészete** (Belinda Rukschcio, 2013, 55')
- **A Nakagin kapszulatorony: japán metabolista remekmű a pusztulás szélén** (Yamazaki Rima, 2010, 58')
- **Beillesztett terek** (Damien Faure, 2012, 50')
- **Minden naptól egyre távolodunk!** (Isabella Willinger, 2013, 77')
- **Bata- ville: Nem félünk a jövőtől** (Karen Guthrie, Nina Pope, 2005, 93)
- **Pollphail** (Matthew Lloyd, 2009, 11')

RÖVIDFILMEK

Négy rövidfilmválogatás lakatlan épületekről, az ember és épített környezete viszonyáról, az építészeti érzékenységről és különleges épületportrékról.

Ami megmarad – rövidfilmek

Búcsú lakatlanná vált épületektől: emlékek, elmúlás, félbeszakadás, melankólia és újrakezdés.

Ember és városa – rövidfilmek

Ember és épített környezete sokféle viszonyba keveredhet egymással: és erre számos reakció adható.

Érzékeny építészet – rövidfilmek

Pasolini, felismerhetetlen Párizs, építészet diktátorok részére, telefonfülkék, építkezések, virtuális terek . . .

Rendhagyó épületportrék – rövidfilmek

Egy elkészült épületről nem csak publikáció és fotósorozat készülhet, hanem film is: valódi szereplőkkel és kitalált történettel.

Az építészetén túl

Fehér Gábor

Film: 16 holdnyi föld (Richard Hankin, 2012, 95')

Március 6., csütörtök - 19:00

Miért nem lett eredménye egy, a lakosságot is bevonó párbeszédnek? Milyen személyes és politikai érdekek hátráltatták a munkálatokat? Miért nem elég egy nemzetközi építészeti pályázat? Egyáltalán miért gondolnánk, hogy a World Trade Center újjáépítése par excellence építészeti kérdés? Mitől ennyire más a Ground Zero, ez a 16 holdnyi űr, mint bármelyik másik ekkora méretű építési terület? Richard Hankin filmje azokat az eseményeket, konfliktusokat és persze érzéseket fogja össze, amik egy évtizeden át kísérték a 2001. szeptember 11-re adandó égető választ.

A terrortámadások után egyértelművé vált, hogy az ikertornyok helyén nem csak fizikai, de értelmi és érzelmi űr is keletkezett, ami más-fajta építészeti választ követelt. És egyáltalán nem volt mindegy, hogy az épített megoldáshoz, egy ikonikus épülethez ragaszkodnak, vagy annak hiánya lesz maga az emlékezés jele. A kezdeti városvezetési elgondolások és a lakosság bevonásának kudarca után csak egy nemzetközi építészeti pályázat útján lehetett adekvát választ adni.

Vagy mégsem? Pedig voltak itt sztárepítészek mindenfelé: az egyik hangzatos megavállalat Rafael Viñoly-t választotta, de Pataki kormányzó nem kért belőle, és Daniel Libeskindet hirdette ki győztesnek. Hiába, mert a helyet 99 évre kibérlő ingatlanmogul, Larry Silverstein saját építészetét, David Childs-t kérte fel, mondván, Libeskind úgysem tervezett még felhőkarcolót, szóval ne az ő pénzén próbálkozzon. A hatalmi csörték és az egymásra licitálás közben

rejtett pályán a sokadik jelölt, Michael Arad lehetett volna a befutó – de a kezdeti támogatás után a családok végül egy egész éjszakán át demonstráltak. Amikor meg minden összeállni látszott, a közelben Santiago Calatrava méregdrága közlekedési csomópontja vérezttette ki majdnem a projektet. Ma végül Richard Rogers, Norman Foster és Maki Fumihiko épületei magasodnak az emlékpark körül.

Noha a tíz év alatt ígérekben és ünnepélyes beszédekben nem volt hiány, a kezdeti bizakodást a szkepszis és az egyre gyarapodó kérdések váltották fel. Egyáltalán mit fognak építeni, ki fogja építeni, mennyiből építik meg és mikorra lesz végre kész? Hol Silverstein és a hatóságok csaptak össze, hol a gyászoló családokon gázoltak át a döntéshozók, hol meg csak elkeveredett egy döntő jelentőségű levél. Amikor pedig az alapkövet is lefektették, a leendő új tornyot teljesen újra kellett tervezni – egy új helyen.

De itt nem a vég, hanem az odáig megtett út számít: az pedig számításokkal, iróniával és gyásszal teli érzelmi hullámvasút. Ez a 16 Acres.

Leválni azt, ami felesleges: Lucien Hervé, Le Corbusier építészetének humanista fotósa

Pósfai Zsuzsi

Film: Lucien Hervé: kényszer szülte fotográfus (Gerrit Messiaen, 2013, 55')

Március 7., péntek - 19:00

A Lucien Hervé-ről készült dokumentumfilm egymásba szövődő szálakon ismerteti a magyar származású francia fotós élettörténetét, politikai állásfoglalását, művészeti alkotásait. Az interjúrészletekből a végén kerek történet áll össze a századelő budapesti zsidó nagypolgári miliőjétől a rendszerváltás utáni Budapest lázadó ellenkultúrájáig.

Az 1920-as évek Budapestjén nevelkedő Elkán Lászlót özvegy, nagypolgári származású édesanyja egyedül neveli, aki megtiltja fiának a szegényebb szomszédokkal való érintkezést. A fiatal Elkánt felháborítják a szélsőséges osztálykülönbségek, és saját társadalmi osztálya normái ellen ott lázad, ahol tud. Tizenévesen kapcsolatba kerül Kassák Munka-körével, és mindennapos résztvevője a munkások birkózó-mérkőzéseinek. Az első numerus clausus törvény idején Bécsbe emigrál, ahonnan 1929-ben továbbutazik Párizsba.

Párizsban a Francia Kommunista Párt és a hozzá kapcsolódó szakszervezet tagjaként sztrájkokat, tüntetéseket szervez. A második világháború alatt fogságba esik, majd menekülése után a francia Ellenállás grenoble-i csoportjához csatlakozik. A háború után válik hivatásos fotóssá. 1949-ben Marseille-be megy, ahol egy nap alatt több száz képet készít Le Corbusier híres lakóépületéről. A sorozat után Le Corbusier felkéri, hogy hivatalos fotósa legyen, mert, mint írja, Hervé „látja az építészetet”.

Lucien Hervé építészeti fotográfiájának célja, hogy megértse az építészet lényegét. Az önmaga számára megszabott stílussal célja a festői jelleg, az esztétizálás kiiktatása; „kevéssel a lehető legtöbbet kifejezni”, sohasem többet mondani a szükségesnél, levágni a felesleget. Fotóival az építészet forradalmi kora előtt tiszteleg, melynek célja városaink élhetőbbé tétele, meghatározó elemei pedig a nap, a tér és a fák. Képei ennek megfelelően a modernista építészet humanista, letisztult voltát jelenítik meg.

A film végén a fotós fiával, Rodolf Hervé-vel visszatérünk Budapestre, a rendszerváltás körüli underground művészeti szcénába. Rodolf is lázad, bár lázadása merőben más, mint apjáé volt – munkái radikálisan elvetik az apja által elsőként képviselt elvet, a fegyelmet.

A film az építészeti fotográfia által felvetett technikai és elvi kérdéseket a fotós élettörténetével ötvözi. Ezt annak ellenére mondhatjuk, hogy a modernista építészet fényképészete és a társadalmi egyenlőség melletti politikai elköteleződés közötti kapcsolat egy-két utaláson kívül nincs explicitté téve a filmben. Illetve annak ellenére is, hogy Hervé szerint csupán a véletlen és a szükség tette azzá, ami lett; az élet helyette hozta meg a döntéseket. Innen a film címe is: Lucien Hervé - Photographe, malgré lui – Úgy alakult, hogy fotós lett.

Egy nagy lépés

Kovács Réka

Film: Ūrmetropoliz (Fabrizio Boni, Giorgio de Finis, 2013, 100')

Március 7., péntek - 21:00

Soknak tūnik a beszéd ebben a filmben! A pergő ritmusú olasz megszólalások a szédületes számú közreműködőtől eléggé próbára teszik a felirat-olvasási képességünket, és ahogy kerekedik a sztori, egyre jobban izgulhatunk, hogy le ne maradjunk valamiről. Mert nemcsak a szó, de a jobbnál jobban megfogalmazott gondolatok is dőlnek ezekből az emberekből. Rizsa helyett mindig egy újabb csavar, nézőpont, igazság lendít a megfelelő következtetések felé. Így épül fel bennünk lépésről lépésre ez a film nyelven is remek arányérzékkel tolmácsolttörténet.

Ezeknek a rómaiaknak a tetteik is beszédesekek. Ūrprogramot hirdetnek egy társadalomszéli közösségnek, és a szaxofonostól kezdve a filozófuson, radikális ufóhívón, akrobatán, építészen, street artiston, csillagászon, festőn, performeren át az arcfestő lányig (és így tovább) mindenki napi rutinja a cél szolgálatába áll. Ami nem más, mint biztonságos landolás és boldogabb élet a Holdon. A lelkesedés, ami a projektet kíséri nemcsak a szervezők, de a tor sapienza-i Metropoliz lakói részéről is, teljességgel kizárja, hogy csak fake holdraszállásról lenne szó.

Marco rakétamodelleket tökéletesít, Andrea kilövőtornyot tervez, Daniel simán bepattan asztronautába és holdsétára indul, Giuliano a Jádenyúllal nyomul, Cobol intelligens robotokat programoz, illetve intelligens programokat robotol, miközben a konyhában idegen civilizációk csapnak össze és készül az isteni kuszkus.

„Egy kis lépés az emberiségnek, egy nagy lépés azoknak, akik a város túlsó felén laknak” – mondja találóan a narrátor, amikor a társaság buszra száll, hogy eljusson a planetáriumba. „Pénz nélkül nem jutsz el a Holdra” – mondja valaki szkeptikus még a film elején, és a mondata a híres idézethez hasonlóan időről időre a fülünkbe cseng.

Csak hogy az elhagyatott húsüzem területén berendezkedő színes kolónia már jóval ezelőtt is szembesült a pénztelenséggel és cifrább nehézségekkel, így egy holdmisszió nem fog ki rajtuk. A széles perspektíva pedig, amit a projekt előttük nyit, láthatóan mindenki számára kellő motiváció a kivitelezéshez.

Fáradozásaik (és a mi fáradozásainké, akik kitartóan olvastunk) jutalma pedig annak felismerése, hogy a teljesen új társadalmi szerveződés, melyben a közjó alap, a bevándorlók vagy leszakadó csoportok elutasítása pedig teljesen abszurd probléma – igenis létrejöhet. A Hold felszínére diadalmasan kitűzött nemzeti zászlók ideje lejárt.

Urbanizáció Törökországban

Jelinek Csaba

Filmek: Agorafóbia (Imre Azem, 2013, 53')

Március 8., szombat - 17:30

Túlhajtás: Isztambul az új évezredben (Aslihan Unaldi, 2011, 75')

Március 9., vasárnap - 17:30

„Megváltoztatják az egész világot. De az nem lehet, hogy az egész a gazdagoké legyen!” mondja egy idős török hölgy, akinek nemsokára kisajátítják a telkét és a házát, ahol az elmúlt ötven évben élt. A nyugat-törökországi Bursa külvárosában járunk, az interjú apropója pedig egy négy napos szakértői tanulmányút, amelynek során féltucatnyi urbanista a törökországi városfejlesztésekkel ismerkedik Ankarában, Bursában és Isztambulban. Imre Azem Agorafóbia című filmjében ezt a négy napot követhetjük végig, beleélve magunkat egy „közpolitikai turista” (policy tourist) szemszögébe, akinek néhány napi intenzív „terepbejárás” és számos „szakértői megbeszélés” során kell átlátnia komplex folyamatokat – jelen esetben a török városmegújítási gyakorlatokat –, illetve az ezeket befolyásoló társadalmi, gazdasági és politikai jelenségeket. Már önmagában egy ilyen tanulmányútnak, illetve az ezek során megszerzhető tudásnak, és ennek későbbi használhatóságának az elemzése is fontos feladat lenne.

Az Agorafóbia esetében azonban nem könnyű ezekre a meta-kérdésekre fókuszálni, hiszen maguk a megérteni kívánt urbanizációs folyamatok és közpolitikák is lebilincselően sokrétűek és izgalmasak. Első pillantásra hasonló modernizációs projekttel állunk szemben, mint ami a 20. század során átrajzolta mind a nyugat-európai, mind az államszocialista városok városképét: 15-20 emeletes toronyházak nőnek ki a korábbi egy szintes házak dominálta negyedekből,

a kertvárosi hangulatot felváltja a jól ismert panel-esztétika. A tanulmányúton részt vevő, zömében holland szakértők sem tudják megállni, hogy a huszadik század eleji Hollandiához hasonlítsák a török városrehabilitációs projekteket. A film során azonban kiderül, hogy semmi sem az, aminek látszik: a ledézerolásra ítélt „szlömök” a terepbejárás során egyáltalán nem tűnnek élehetetlenek. A hivatalos dokumentumokban „szociális bérházprogramnak” nevezett akciók valójában öröklakásokat hoznak létre, és azokat súlyos eladósodás fejében a korábbi bérlőknek adják el. A „városregenerációként” emlegetett projektek valójában inkább drasztikus „buldózeres” beavatkozások. És annak ellenére, hogy a TOKI nevű állami szervezet által az elmúlt évtizedben országsszerte megépített majdnem félmillió lakás volumene, illetve az erre fordított összeg nagyságrendje hasonlíthat a második világháború utáni nyugat-európai vagy kelet-európai bérlakás-építő beruházásokra, a kivitelezés módja, a beavatkozások szervezeti és politikai kerete jelentősen eltér az általunk ismertektől. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül az eltérő társadalmi kontextust, a demográfiai folyamatokat, a politikai szándékokat, és Törökország helyzetét a globális világgazdaságban.

Habár a filmből felsejlő problémák – a közterek eltűnése és a piaci logika összeüt-közése a szegényebb városiak érdekeivel – globálisan ismert jelenségek, mégis fontos a helyi sajátosságok, és ezzel a helyi ellenállási lehetőségek feltérképezése. Érdemes tehát az Agorafóbiához „hozzánézni” Aslihan Unaldi *Túlhajtás: Isztambul az új évezredben* című filmjét is, amiben Isztambul kapcsán a bérlakásépítés mellett más városi problémák is megjelennek – a globális felmelegedés városi következményei, a városi (tömeg)közlekedés által felvetett kérdések –, illetve ahol ezek a problémák beágyazódnak egy történeti narratívába. A két film után már talán egy kicsit jobban rálátunk a Törökországban zajló városi robbanás hátterére, és ezáltal a médiából jól ismert – és amúgy pont egy városfejlesztési kérdés (a Gezi park átalakítása) kapcsán kirobbanó – Taksim téri tüntetésekből kinövő, országossá szélesedő ellenzéki mozgalom motivációira is.

Japán építészet a buborék előtt és után

Irimiás Balázs

Filmek: A Nakagin kapszulatorony: japán metabolista remekmű a pusztulás szélén (Yamazaki Rima, 2010, 58')

Beillesztett terek (Damien Faure, 2012, 50')

Március 8., szombat - 21:00

A Nakagin kapszula olyan építészeti ikon, hogy még az is ismeri, akinek a metabolizmusról csak a saját gyomorműködése jut az eszébe. Ha a nevét nem is, de az autópálya íve mellett megbúvó 3 dimenziós dominókat minden tokiói fel tudja idézni.

A japán építészetet a világ térképére felhelyező és azóta is ott tartó mozgalom - a metabolizmus - erőssége épp az a fajta közösen gondolkodás, közös jövőkép és közös álmodozás az épített környezetről, amit a világháború utáni újjáépítési lázban - talán épp a kapkodó tömeges szociális építkezések építészeti igénytelenségére reagálva - kelt életre néhány jövőbe látó építész. Az ilyen jellegű vizionáriusi teljesítmény a legtöbbször papíron marad, hacsak nem olyan időszakban születik épp, amikor a gőzerővel zakatoló gazdasági növekedés nagyobb teret enged a nyújtózkodásnak. Nem véletlen, hogy a metabolista vízióra a japánok után az olajállamok haraptak rá leginkább, de a legtöbb gyakorlati megvalósulása a Japán szigetekre korlátozódik.

Ezt a 60-as években induló korszakot a mai napig világszerte hivatkozzák a legjobb építész-teoretikusok, ritka ugyanis, hogy merész és tapasztalt építészek egymást megtermékenyítve, közösen adják ki megalomán álmaikat. A metabolizmus filozófiáját legjobban tükröző megépült objektum, a mozgalom legfiatalabb tagjának, Kurokawa Kishonak az agyszüleménye, aki annyira hitt az épület

működésében, hogy a gazdasági ésszerűséget és a karbantartás nehézségeit figyelmen kívül hagyva követett el mindent azért (pl. 8 kapszulát megvásárolt), hogy a lakóközösség ne szavazza meg a ház lerombolását. Most, hogy az épület lebontása reális veszély, a film több emberi nézőpontból tárja elénk a történetet, aminek a végére a legkevesebb amit ígérhetünk az az, hogy a megrogzott műemlék-pártiak is el fognak játszódzni a lebontás gondolatával.

Határmezsgyék

Az élettér kiterjesztése a közterekre, a köztér használatbavétele, itthon is aktuális témává vált az elmúlt években, de Japán az az ország, ahol a népsűrűségből, kulturális gyökerekből, világszemléletből fakadóan már régóta megkerülhetetlen jelenség. Felfutását azonban nem a tomboló buborék-korszakok, hanem épp az erőforrások hatékony felhasználására készítő takarékos korszakok szokták generálni - mint a jelenlegi.

A francia dokumentumfilm az elméletileg nem is létező, a gyakorlatban azonban mindig is funkcionáló köztes terek, zugok és foghíjak szakértő japán építészei mellé olyan területekről is felsorakoztatnak hitelességet alátámasztó figurákat - mint az önképzőkörös inszektológus, az ornitológus, vagy a tesitanár - akik mind ugyanazt mondják, a határmezsgye izgalmas és akkor is számolunk velük, ha éppen nem is tudunk róluk.

A kerékpárparkolónak már alkalmatlan, lehetetlen méretű helyekre többszintes lakásokat tervező kortárs japán építészek garmadája nyilatkozik a filmben, mint a Bow Wow műhely vagy a Life&Shelter alapítója, akiktől senki nem vár kevesebbet, minthogy átélten tudjanak saját megszállottságukról nyilatkozni, hiszen nagygúnak számítanak a témában. Az elhanyagolt terek fontosak, a hiányzó kamránk darabjai, tessék megnézni, aktuálisan szép alkotás.

A tévedés szépsége

Kovács Dániel

Film: Precíz költészet: Lina Bo Bardi építészete (Belinda Rukschcio, 2013, 55')

Március 8., szombat - 17:00

Az építészet az emberiség minden problémájára megoldást jelent. Lina Bo Bardi életműve erre a tézisére épül. Ő maga egyidős a modernitással: 1914-ben, a kölni Werkbund-kiállítás évében látta meg a napvilágot, és szülőházájában, Olaszországban kezdte meg építési karrierjét. A Bardi munkásságával foglalkozó Precíz költészet, egy jó hatvan évvel fiatalabb német kolléga, Belinda Rukschcio filmje azonban teljes egészében brazíliai alkotásaira fókuszál. Lina és férje 1946-ban érkeztek az országba, ahol előbbi építészként, utóbbi muzeológusként és műtörténészként futott be nagyívű pályát. Lina legkorábbi, a filmben is feltűnő megépült munkája kettejük közös lakóháza, a Casa de Vidro, egy lábakra emelt üvegfalú villa São Paulo akkor külvárosi telkén 1951-ből, mindössze két esztendővel Philip Johnson elhíresült hasonló háza után. Az egykor messzire látszó villát ma szinte lehetetlen megtalálni: Bardi visszaerdősítette a teaültetvényként használt telket, így az üvegfalak mögött ma a fák lombjai közt érezhetjük magunkat.

Bár a film Bardi legismertebb munkájával, a férje irányította São Pauló-i művészeti múzeum új épületével indít, ez a kisméretű villa első pillantásra többet árul el az építész személyiségéről: a modern eszmékbe vetett hitéről és jellegzetes temperamentumáról. Az 1950-es évek elejétől a ház fontos pozíciót töltött be São Paulo szellemi életében: a vásárnapi ebédekre hivatalos volt mindenki, aki számít. Ahogyan São Paulóban ezekben az években, úgy a filmben ezeken a percekben válik Bardiból Lina. A megszólaló egykori munkatársak és megbízók – szinte mind férfi – elmondásából egy meglehetősen autoriter, egyszerre absztrakt módon gondolkodó és a legpraktikusabb ügyekre is figyelmet fordító asszony képe rajzolódik ki, egy minden ízében 20. századi figuráé.

Ez a személyesség a film legjelentősebb erénye. Az épületek többségét ugyanis nem próbálja megértetni, még az olyan szélsőséges esetekben sem, mint a Lina kult-státuszához nagyban hozzájáruló SESC Pompeia szabálytalan, lyuggatott betonsilói. Közben azonban hosszas monológok során mégiscsak fontos dolgok mondatnak ki, többek közt Lina művészetének alapvetően ideologikus mivoltáról. Melyik az az építész, aki ma fel merné vállalni ezt a jelzőt? Az építészet az emberiség minden problémájára megoldást jelent. Lina Bo Bardi életműve erre az állításra épül, és értékéből semmit nem von le, hogy tudjuk: ez az állítás hamis.

Roncsházak és roncsszörnyek

Nagy Kristóf

Film: Otthonom, Mutonia (ZimmerFrei, 2013, 69')

Március 9., vasárnap - 15:30

Mutonia egyik legsajátosabb vonása maga a hely milyensége. Mégpedig annak a „semmilyensége”. Az olaszországi Emiglia-Romagna tartományban, Riminitől nem messze lévő településre nem lehet pontosan illő jelzőt találni. Messze más, mint a kivonulás klasszikus színterei. Egyaránt különbözik a természet mélyére való elvonulás helyszíneitől és a remetei kiszolgáltatottság helyeitől is. Mutonia szinte bárhol lehetne. A modernizáció romjait hordozó környezetben leginkább azt érezhetjük, hogy ez egy nem embernek való vidék, miközben senki számára nem titok, hogy az emberiség nagy része akarva-akaratlan ilyen környezetben él.

Azonban Mutonia lakóinál a lakóhelyük kiválasztása nem kényszerűségből történt, hanem tudatos döntés eredménye volt. Itt egyfajta átmenetiség és informalitás uralkodik. Bár Mutonia lakosainak jó része több mint húsz éve ott él, de az életük tereit elsősorban lakókocsik is más átmenetinek tűnő építmények jelentik. Ők azonban azt mindig hangsúlyozzák, hogy az ideiglenesnek tűnő építmények milyen szilárd közösséget rejtenek. Az épületek és a közösségek stabilitását nem a külső tényezők adják, hanem az építés folyamata. Az, hogy Mutonia minden új lakójának saját magának kell felépítenie az új otthonát, egyszerre válogat elköteleződés alapján és fűzi szorosra a szálakat az elkészült épülettel és a közösséggel is.

Az építés folyamatában fontos szerepet kap a hulladék, illetve az általában hulladéknak tartott tárgyak használata. Ez vezet el ahhoz a célhoz, hogy a közösség minél inkább ki tudjon szakadni a mindennapok megszokott gyakorlataiból.

Ugyanerre mutat az is, ahogy megpróbálják visszaszorítani a pénz használatát, illetve ahogy a természethez minél közelebb igyekeznek élni.

Azonban Mutonia épületeinek és életének a legfontosabb tulajdonsága a kreativitás. Ez nem az a fajta kreativitás, amiről mindennap hallunk, és amit a piac manapság annyira tisztel. Sokkal inkább a szegények kreativitása, a mindennapi élet, a tákolás és barkácsolás kreativitása ez. Az itt elkészült lakhelyek és tárgyak nem is szeretnének olyanok lenni, mint a fogyasztói társadalom termékei, hanem éppen a készítés, a bricolage öröme teszi őket azzá, amik.

Ezért is fontos, hogy Mutonia közösségét egy művészcsoport, a Mutoid Waste Company alapította, melynek a gépszobrai, szoborgépei és gépállatai éppen egy olyan művészeti praxist mutatnak fel, melyben az önmaguk és a közösség számára való örömszerzés sokkal fontosabbá válik, mint az alkotások viszonya a művészeti világhoz, annak intézményeihez és elvárásaihoz. Az alkotók még mindig ott élnek és barkácsolnak a környéken talált tárgyakból, magunknak és az egész közösségnek. A roncsművészet és a roncsélet egész természetesen folyik össze Mutonia hétköznapijaiban.

Velence: egy város utolsó napjai

Kádár Bálint

Film: A Velence-szindróma (Andreas Pichler, 2012, 80')

Március 9., vasárnap - 17:30

Velence ma egy erős brand, kihagyhatatlan desztináció, nagy üzlet. Látni kell, és mindenki el is jön ide, hogy lássa. De az egyszeri turista nem gondol bele, hogy miként tud évente 21 millió látogatót fogadni egy hajdanán is maximum 200 ezer lakosú város. Nem tud.

Ma jött el az a pillanat, amikor a naponta Velencébe érkező turisták már többen vannak, mint a város 58 ezres állandó lakossága. Márpedig egy város nem épületek, szobrok, utcák vagy csatornák összessége, sokkal inkább az az emberi közösség, az a kultúra, amely ezeket létrehozta, és fejleszti, fenntartja. A film a város mai lakóit keresi fel, hogy bemutassa, mi maradt Velence kultúrájából, miként szűnik meg a valódi városi élet a tömegturizmus nyomása alatt. A mestert felfalja csodálatos műve.

Andreas Pichler filmjében turisták csak áttételesen szerepelnek. A valódi Velencébe nyerünk ritka, lehet, utolsó betekintést. A főposta bezárása, a Rialto halpiac ellehetetlenítése, a kórház részeinek szárazföldre költöztetése a szereplők fő beszéd-témái, no meg hogy nincs már hova leugrani egy liter tejért. Néhányan tüntetnek, aláírást gyűjtenek, de végig az arcokra van írva a szereplők lemondó szomorúsága. Nekik még a „terraferma” - szárazföld az idegen világ, ám a megfizethetetlen labbér, a megszűnő hétköznapi ellátás és a felbomló közösség miatt, aki tud az menekül. Hátramarad a szuvenir boltok és kiadó apartmanok sivatagja. A tömegturizmus erőfőlényét a helyiek lehetőségeihez képest a legjobban a velencei paloták látványába léptéktelenül beúszó tízemeletes luxus-tengerjárók mindennapi képe illusztrálja.

Az egykori gondolás, a költöztető-hajós, az idegenvezető vagy a szerenádokra felbérelhető zenészek mind értetlenül szemlélik a „take-away” turistákat, a felületesség és tömegesség térnyerését ebben az egyeduralkodóként megmaradt iparágban. „Barbárok”, fakad ki Tudy Sammartini, az elismert velencei író és tájépítész. Márpedig a jelen tendenciák szerint 2030-ra kiköltözik az utolsó helyi lakos is a városból, és végleg a barbárok kezébe hullik ez az évezredes kultúra.

Minden naptól egyre távolabb!

Szemerey Samu

Film: Minden naptól egyre távolodunk! (Isabella Willinger, 2013, 77')

Március 9., vasárnap - 20:00

A szovjet konstruktivizmus rövid időszaka egyedülálló kísérlet volt egy új építészet megteremtésére. A sztálini kultúrpolitika megjelenésével eltűnő mozgalom a modern kor társadalmának, a fejlődés optimista vízióinak adott formai és térbeli kereteket. Radikális esztétikája mellett építészeti programja is teljesen új volt: lakóegyütteseiben óvodák és közös étkezők, középületeiben könyvtárak és színháztermek jelezték a nők, a gyerekek vagy a munkások társadalmi szerepeinek megváltozását.

Ez a páratlan örökség mára többnyire csak romjaiban létezik. Moszkva városszövetébe ágyazódva ma is idegen testként, egy valaha elképzelt, fantasztikus jövő emlékeiként állnak a lakóházak, nyomdák, munkásklubok és iskolák, amiket Isa Willinger dokumentumfilmje bemutat. Modernitásuk egyszerre hősiessé, személyes és tragikus, megidézve Nietzsche kritikáját az Isten halála utáni világról, de a jövőbe törő ember optimizmusát és olthatatlan lendületét is.

Mai lakóik küzdelme hol az épületek ellen, hol megőrzésükért zajlik. A film közelről követi a belakott utópiák sorsának alakulását, a kísérleteket az otthonosság megteremtésére, vagy éppenséggel a szellemidézésre, az orosz futurista opera, a Győzelem a Nap felett elfelejtett jövőjének újjáépítésére.

Az elmúlt évszázad építészetének egyik legnagyobb hatású korszaka ma ugyanolyan aktuálisnak és radikálisnak tűnik, mint születésekor.

MÁRCIUS 6., CSÜTÖRTÖK - 19:00, TOLDI NAGYTEREM

16 holdnyi föld

2012, 95 perc, színes, magyar feliratos amerikai film

R: Richard Hankin

A World Trade Center egykori helyének újjáépítése az építészeti, politikailag és érzelmileg legkomplexebb városmegújító projektek egyike az Egyesült Államok történetében. A már a kezdetektől vitákkal, időbeli csúszásokkal és politikával terhelt újjáépítési folyamat mérlege: 11 év, 19 kormányzati hivatal, tucatnyi terv és több mint 20 milliárd dollár. Richard Hankin filmje az emlékmű határidőre való elkészültéért vívott drámai harcot és az emlékhely 10. évfordulója alkalmából összegyűlő kulcsszereplőket mutatja be.

MÁRCIUS 7., PÉNTEK - 19:00, TOLDI NAGYTEREM

Lucien Hervé: kényszer szülte fotográfus

2013, 55 perc, színes, angol feliratos belga film (francia nyelven)

R: Gerrit Messiaen

„A lelked, akár egy építészé” – mondta Le Corbusier, amikor azt a 650 felvétel nézegette, amiket Lucien Hervé a marseille-i Cité Radieuse-ről készített. Az 1910-ben Budapesten Elkán Lászlóként született Hervé később Le Corbusier állandó fotográfusává vált, az építész halála után pedig olyan világhírű építészekkel dolgozott együtt, mint például Breuer Marcell, Oscar Niemeyer, Walter Gropius, Richard Neutra vagy Alvar Aalto. A film egy fotográfus, Párizs és egy korszellem lélegzetelállító portréja.

MÁRCIUS 7., PÉNTEK - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Közvetítő médiumok

2011, 6 perc, színes, magyar feliratos amerikai animációs film

R: Greg Tran

Az építészet azon képessége, hogy térbeli és érzékelésbeli tapasztalatokat közvetítsen, mára már anyagtalán ingerekkel is színeződött. Greg Tran modelljében a fizikai falak az anyagi térben léteznek, de bizonyos lencsén keresztül digitális falak rendelődnek hozzájuk, melyek bezárják a teret, rávetülnek a valódi falakra és új érzékeléseket hoznak létre. A projekt a két médium kölcsönhatásáról és a kettő egymást gazdagító lehetőségeinek felfedezéséről szól – azt a potenciált kutatja, amikor a kettő elmosódik.

MÁRCIUS 7., PÉNTEK - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Az ember, aki házakat nyomtat

2013, 60 perc, színes, magyar feliratos angol film

R: Marc Webb, Jack Wake-Walker

Enrico Dini fejébe vette, hogy forradalmasítja az építkezésről alkotott képünket – és egy óriási gépet alkot, amely képes 3D-ben homokkőből hatalmas szerkezeteket nyomtatni. Azonban családi élete romokban és vállalkozása is a csőd szélén, talán túl sokat áldozott fel egy magasztos cél érdekében? Egy megrendítő, vicces és ámulatba ejtő dokumentumfilm egy zseni elméjét gyötrő gondolatokról, a világmegváltás jegyében.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 15:00, TOLDI KISTEREM

Storyboard építészet

Jord den Hollander előadása

Jord den Hollander holland építész, filmrendező, a Rotterdami Építészeti Filmfesztivál alapítója. Építészként végzett, majd forgatókönyvírást tanult a London Film School-on. Karrierje során a két területet számos projektben ötvözte. Az előadás során néhány legújabb munkáján mutatja be, hogyan inspirálják az építészeti tervezést a filmes módszerek, illetve hogyan hat a filmkészítésre az építészeti látásmód.

MÁRCIUS 7., PÉNTEK - 19:30, TOLDI KISTEREM

Űrmetropoliz

2013, 100 perc, színes, angol feliratos olasz film

R: Fabrizio Boni, Giorgio de Finis

Science fiction az együttéléstről, osztozásról és politikai elköteleződésről. Metropoliz egy egykori húsgyár Róma külvárosában, a „Tor Sapienza” nevű távoli galaxisban. Egy nap egy csoport elhatározza, hogy leverik a rozsdás kapu lakatját és olyan helyé alakítják, ahol otthon érezhetik magukat. Azonban az új lakóknak jogaikért kell küzdeniük, mert a Föld népe nem érti meg őket. Az állandó küzdelemben belefáradva egy nap elhatározzák, hogy elmenekülnek az elől a centrifugális erő elől, ami a katasztrofa őket a civil társadalomból, elvéve tőlük otthon, munkát, egészséget és jogokat. A tervük egyszerű: űrhajót építenek, ami egészen a Holdig repíti őket.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 17:00, TOLDI NAGYTEREM

Otthonom, Mutonia

2013, 69 perc, színes, magyar feliratos olasz film (angol és olasz nyelven)

R: ZimmerFrei

Mutonia egy falu a faluban, ideiglenes kisváros, lakhatási kísérlet, egy instabil közösség, ami ötvözi a posztindusztriális elemeket, az újrashasznosítást és öni-gazgatást. A helyet az alapító utazók és cyberpunkok anarchisztikus, fesztelen, kísérletező szellemben hozták létre, mint amilyenek ők maguk is. Ez lett az otthonuk, az „anyaföld”, ahova rendszeresen visszajárnak vagy ahol akár le is telepednek és felnevelik gyermekeiket. Az összegyűjtött hulladékokból és roncsokból kialakított házakat most a pusztulás fenyegeti, mert nincs olyan városfejlesztési terv, ami a hely egyediségét megvédené. A film épp azt a pillanatot rögzíti, amikor a városi tanács a tábor lebontására és a hely 23 évvel korábbi állapotára való visszaállítására utasította a lakókat.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 17:00, TOLDI NAGYTEREM

Ők

2010, 36 perc, színes, magyar feliratos osztrák film (angol nyelven)

R: Karl-Heinz Klopff

A film egy drasztikus népességcsökkenést elszenvedett észak-liverpooli városi régióról szól. A terület Anglia társadalmi-gazdasági szempontból legelmaradottabb területei közé tartozik, melyet egykoron magas népsűrűség, aktív közösségek jellemeztek, de mára mindennek nagy részét lerombolták, helyére egy nem használt, dimbes-dombos parkot építettek, ami a kerület nagy részére kiterjed. A környező területeken élők a megmaradt közösségek fenntartásáért küzdenek, miközben új helyi identitást és jobb életkörülményeket is keresnek. A film pontosan ezzel a kérdéssel foglalkozik, miközben a vidék szemlélésének egy absztraktabb és átalakító erejű megközelítését vázolja fel.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT – 19:00, TOLDI NAGYTEREM

Szukkoti város

2013, 67 perc, színes, magyar feliratos amerikai film

R: Jason Hutt

A film egy építészeti pályázatot mutat be, amiben az alkotók az ősi zsidó szukkoti sátor kreatív lehetőségeit vizsgálták. Joshua Foer író ötlete alapján kortárs építészek és dizájnerek 12 rendhagyó szukkoti sátrat terveztek New York közepében. A film a művészi alkotófolyamatot mutatja be, azt, ahogy az építészek az ősi építményt újraértelmezik a 21. század számára és az is kiderül, hogy minden érdekes építészeti produktum mögött egy megkapó történet rejlik.

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 15:30, TOLDI NAGYTEREM

Megalománia

2013, 5 perc, színes angol animációs film

R: Jonathan Gales

Az építészeti animáció London egészét, mint építkezési területet képzelettel el, ami a változás állapotában megragadva egyszerre jelent drámai hanyatlást és intenzív fejlődést. Minden épületet por és állványzatok rétegei fednek, miközben ismerős építészeti szerkezetekre, mint például a London Eye-ra szükségelakások tömegei épülnek fel.

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 15:30, TOLDI NAGYTEREM

Agorafóbia

2013, 53 perc, színes, angol feliratos török film

R: Imre Azem

2012 októberében egy építészekből, várostervezőkből és egy kis filmes stábból álló nemzetközi csoport öt napot töltött Törökország három nagyvárosában, hogy Ankara, Bursa és Isztambul városi átalakulását vizsgálják. Ez a film az ő történetük. Hogyan lehetséges egy korábban soha nem látott léptékben és sebességgel megvalósuló projekt, ami városrészeket alakít át és tömeges lakhatást biztosít egy olyan országban, ahol a várostervezéssel és területrendezéssel kapcsolatos fenntartható kormányzati és gazdasági keretek még csak kialakulóban vannak? Milyen szerepet játszik majd a nemrégiben elfogadott törvény, ami szerint 6 és fél millió épület lesz átalakítható és lebontható?

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 17:30, TOLDI KISTEREM

Túlhajtás: Isztambul az új évezredben

2011, 75 perc, színes, angol feliratos török film

R: Aslihan Unaldi

Hogyan határozza meg a felgyorsult népességnövekedés és az autóközpontú városspolitika Isztambul elmúlt öt évének történetét? Isztambul lakosságának 45 százaléka naponta legalább két órát tölt ingázással, dugók és az ebből fakadó társadalmi és környezeti problémák nehezítik a gyönyörű város lakóinak mindennapjait. A film egyszerre szerelmes vers és kritikai vizsgálódás, mely a globális trendek egy egyedi és összetett múlttal rendelkező városra gyakorolt hatását tárja fel. Vajon képes lesz-e az egykori birodalmi főváros, nyüzsgő modern megalopolisz még egyszer megújulni, vagy megadja magát a kontrollálatlan motorizációnak és városi növekedésnek?

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 17:30, TOLDI NAGYTEREM

A Velence-szindróma

2012, 80 perc, színes, angol feliratos német film (olasz nyelven)

R: Andreas Pichler

Velence éjszaka szellemvárossá válik. A lakosok által régóta elhagyott negyedek üresen állnak, a kiürült struktúrák pusztán az üzleti érdekeket szolgáló mítoszt táplálják. 2012-ben 20 millió külföldi járt a városban; Velence saját urbánus élete szinte teljesen összeomlott és ma már alig létezik. A film azt mutatja be, mi maradt a velencei életből: turistákat kiszolgáló iparágak szubkultúrája, óriási tengerjárók kikötője, amelyet tovább fognak bővíteni, és a szárazföldre költöző velenceiek, akik többé nem tudják fizetni lakásaikat.

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 17:30, TOLDI NAGYTEREM

Moduláris tér

2013, 30 perc, színes, angol feliratos chilei film

R: Bautista Cofre, Nicole Ampuero

A Világörökség részeként számon tartott Valparaiso a legfontosabb városi központ a chilei turizmus életében, főként egyedi építészete és arculata miatt. A város elkezdett átalakulni, a romlás egyértelmű jeleit mutatva: vajon hova vezet a gyors, drága és túlzó lakásépítési program?

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

A Nakagin kapszulatorony – japán metabolista remekmű a pusztulás szélén

2010, 58 perc, színes, angol feliratos japán film

R: Rima Yamazaki

Az 1972-ben épült Nakagin kapszulatorony a legfiatalabb metabolista építész, Kisho Kurokawa munkája. Az épület két beton toronymagból és a hozzájuk kapcsolódó 140, egyenként 10 négyzetméter alapterületű kapszulából áll. Ma, 30 évvel elkészülte után a tornyot a lebontás veszélye fenyegeti. A több mint száz tulajdonos megvitatta a helyreállítás és az újjáépítés lehetőségeit és 2008-ban a torony egy új épülettel történő helyettesítése mellett szavaztak, miközben Kurokawa maga is előállt egy tervvel, amiben a meglévő kapszulákat újakra cserélné le. Meg kell őrizni vagy le kell bontani egy ilyen ikonikus építészeti remekművet?

10 x 0,4 x 2,1m

Ooki Bicycle Shop

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 21:00, TOLDI NAGYTEREM

Beillesztett terek

2012, 56 perc színes, angol feliratos francia film (japán nyelven)

R: Damien Faure

A lakások Tokióban kis helyigényükről ismertek. Az Atelier Bow-Wow-val együttműködésben készült dokumentumfilm számos, európai szemmel elképesztően kis alapterületű lakást, valamint az otthon és a környezet viszonyát mutatja be. Pontosan azért, mert a belső tér olyan szűkös, a lakókörnyezet kifelé terjeszkedik, a városi rendszerek egy logikus elemét alkotva.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 17:00, TOLDI KISTEREM

Az anya, a fiú és az építész

2012, 16 perc, színes, magyar feliratos holland film (angol nyelven)

R: Petra Noordkamp

A gibellinai templom bemutatásának módja az épület tragikus természetét és a megépítés folyamatát ábrázolja. Noordkamp jóvoltából Gibellina szellemvárosá válik, amit csendben és titokzatosan ural a gömb alakú templom, mintha az épület a várossal történt esemény lenne: érthetetlen és teljes, ugyanakkor örökkévaló. Ludovico Quaroni túlvilági építészete ideális díszítőelemként szolgál a soha vissza nem térő lakosok árnytáncához. Úgy tűnik, itt még a Halál is megfordul olykor.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 17:00, TOLDI KISTEREM

Precíz költészet: Lina Bo Bardi építésze

2013, 55 perc, színes, angol feliratos portugál film

R: Belinda Rukschcio

A film a híres olasz-brazil építészről, Lina Bo Bardiról szól, aki az építészeti precizitásán keresztül hozta létre saját költészetét. Bo Bardi kollégái és barátai az építész születésének 100. évfordulója alkalmából idézik fel azokat a szociopolitikai korlátokat és személyes eseményeket, amik Bo Bardi munkásságának időtlenségéhez vezettek. Az építész legfontosabb São Paulo-i and Salvador da Bahia-i munkáin keresztül megtett filmbeli utazás arra keresi a választ, mi marad meg az emberből a hátrahagyott épületekben.

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 18:30, TOLDI KISTEREM

Bata-ville: nem félünk a jövőtől

2005, 93 perc, színes, magyar feliratos angol film (angol és cseh nyelven)

R: Karen Guthrie, Nina Pope

Keserédes történet egy buszútról a cseh Zlin városába, a Bata cipőbirodalom központjába. A mára bezárt brit cipőgyárak egykori dolgozói útnak indulnak, de a kezdeti ingyenes nyaralásból hamarosan sokkal több lesz: lehetőségük nyílik arra, hogy együtt elképzelhessék, hogy mit is jelenthet számukra a 21. századi Angliában a vállalkozó, Thomas Bata mondása: "Nem félünk a jövőtől". Pope és Guthrie rendezők a Bata idealizmusa és a jelenlegi ipari hanyatlás közti ellentétből inspirálódva hosztesszakisasszonyokként vezették ezt a szokatlan buszos kirándulást Bata örökségén keresztül.

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 20:00, TOLDI NAGYTEREM

Pollphail

2009, 11 perc, színes, magyar feliratos skót film

R: Matthew Lloyd

Kreatív dokumentarista festmény, egy feledésbe merülő falu ijesztő portréja egy ingatlanügynök és egy művész szemén keresztül, akik mindketten a különös hely megszállottjai. A rendező az 1970-es évek olajboomja idején prosperáló falu elképzelt jövőjét mutatja be. Lenyűgöző fényképekkel teli archív anyagok szokatlan felhasználásával és kísérteties hangzásvilágával a film egy egyedi és nyugtalan történetet mesél el: egy nagyon más jövőt, mint amit Pollphailnek terveztek és egymással ütköző elképzeléseket, hogy hogyan kellene a falunak ma működnie.

MÁRCIUS 9., VASÁRNAP - 20:00, TOLDI NAGYTEREM

Minden naptól egyre távolodunk!

2013, 77 perc, színes, angol feliratos német film (orosz nyelven)

R: Isabella Willinger

Moszkva mélyén elfelejtett kincsek rejtőznek: utópista konstruktivista épületek az 1920-as évekből. Egy másik jövő romjai, tele forradalommal és reménnyel. A film három, épületükért küzdő moszkvait mutat be. Elena házat és a szomszédos nyomdaépületet, El Liszickij avantgárd művész utolsó, még álló épületét próbálja megmenteni, miközben ingatlanbefektetők egyik épületet bontják le a másik után. A fiatal művész, Donatas egy művészkommunában próbál meg élni a barátaival. Az építész Vsevolod pedig életet szeretne lehelni egy építészeti remekműbe, de ehhez előbb át kell alakítania. „Mindenkiben nyomot hagyott, aki valaha ebben az épületben élt.” Vajon üzennek nekünk valamit az épületek?

MÁRCIUS 8., SZOMBAT - 20:30, TOLDI KISTEREM

Ami megmarad – rövidfilmek

Kétszer volt, hol nem volt

2013, 9 perc, színes, angol feliratos német film - R: *Evy Schubert*

Érzékeny film a széthulló Buzludzha kommunista emlékműről, amely már csak nyomokban emlékeztet egykori hírnevére és valamikori létére.

Ami megmarad

2013, 16 perc, színes, angol feliratos holland film - R: *Annja Krautgasser*

Ismert holland újság kiürült irodáit civil szervezetek veszik birtokba.

Vegas után

2012, 21 perc, színes francia film (angol nyelven) - R: *Laurence Bonvin és Stéphane Degoutin*

Las Vegas a válság után: omladozó lakónegyedek, félbemaradt építkezések, tétlen külvárosok, hajléktalanok által lakott csatornák.

Miért nem változunk?

2013, 18 perc, színes, angol feliratos portugál film - R: *João Couto C.*

Egy sokat megélt ház rehabilitációja, tele emlékekkel és a lakók ejtette sebekkel.

Otthon

2012, 2 perc, színes új-zélandi film - R: Thomas Gleeson

Mi tesz egy házat otthonná? Nagyszerű rövidfilm a ház és az otthon alapvető különbségéről.

Mi még emlékszünk

2013, 19 perc, színes, angol feliratos mexikói film - R: Mariano Rentería Garnica

A mozi világának portréja egy múltbéli városban.

A nagy enyészet

2013, 9 perc, színes, angol feliratos német film - R: Susann Maria Hempel

Egy zsugorodó város színházának lebontását 120 diakép dokumentálja: miközben a színház széthullik, a lebontását rögzítő képek is eltűnnek.

Zikkurat

2013, 6 perc, színes portugál film - R: Pedro Miguel Santos

Képzelt portói utazás 2054-be, ahol az élet a legváratlanabb helyeken bukkan fel.

Ember és városa – rövidfilmek

Március 9., vasárnap - 19:00, Toldi Kisterem

Pszichogeográfia

2013, 15 perc, színes magyar film - R: Gutema Dávid, Mikulán Dávid

Sztereoszkopikus 3D-ben rögzített dokumentumfilm a pszichogeográfiáról.

Tökfejek

2011, 1 perc, színes, angol feliratos magyar film - R: Gutema Dávid, Mikulán Dávid

Rövid animáció a városlakók környezetükre adott reakcióiról.

A város koncertje 193 Hz

2012, 13 perc, színes chilei film - R: Rodrigo Acevedo Villegas

A templomtornyok, hajók és zenészek adnak koncertet a chilei Valparaisóban: városi zenei kísérlet furcsa hangszerekkel.

Három fal

2011, 26 perc, színes amerikai film - R: Zaheed Mawani
Hogyan lehet túlélni a munkát a háromfalú irodai fülkékben?

Bár-csak

2013, 5 perc, színes, angol feliratos német film - R: Jan Schabert
Egy szürreális, lakásokat értékesítő bolt Daeguban, Dél-Koreában.

Menekülés

2013, 3 perc, színes magyar film - R: Gutema Dávid, Mikulán Dávid
Pánikbetegség köztereken. Mit tehetünk, ha ránkjön a dili?

Hézag-tábor

2013, 7 perc, színes német film - R: Alexander Callsen
Mit lehet kezdeni egy senki által nem használt, sehová sem vezető szűk sikátorral?

Tárolási megoldások

2012, 4 perc, színes izraeli film - R: Tal Granot
A végtelenített animációt az izraeli külvárosok mentális és földrajzi környezetének élménye ihlette, ahol a rendező felnőtt.

Alak és űr

2012, 9 perc, színes ír film - R: Francis Matthews
Térben egymáshoz kapcsolódó helyszínek egy töredezett narratíván keresztül.

A2 – Élet az autópálya mentén

2012, 24 perc, fekete-fehér, angol feliratos holland film - R: Han Savelkoel
Zaj és szabadság, szálló por és szépség, a szomorúság és boldogság egy időben, az A2 autópálya mentén.

Érzékeny építészet – rövidfilmek

Március 9., vasárnap - 13:00-16:00, Rögtön jövök! Projekt Galéria

Jelenetek katalógusa Pier Paolo Pasolini halálához

2011, 48 perc, színes spanyol film - R: Chus Domínguez

A film Pasolini 1959-es, riporterként végigjárt útját követi Olaszország partjain.

Vándorlás

2012, 15 perc, színes francia film - R: Thomas Bobrowski

Egy Párizshoz hasonló város rajza, amely talán nem is annyira Párizs.

Lapostetők Mussolini részére

2012, 21 perc, színes német film - R: Dirk Peuker, Bettina Nürnberg

Kísérleti film a Comói-tó környéki olasz racionalizmusról.

Puhelinkoppi (1882-2007)

2010, 7 perc, színes amerikai film - R: Hope Tucker

Elégia a százéves múltra visszatekintő telefonfülkékhez Finnországban.

A kör bezárul

2013, 8 perc, színes amerikai film - R: Amy Lunn

Az építkezések állványzatai és homlokzatai mögött megbúvó folyamatok.

Az Art-Qaeda projekt

2010, 7 perc, színes taiwani film - R: Wei-Ming Ho

Művészeti gerillaakciók a tajpeji éjszakában.

Átváltozás

2010, 9 perc, színes horvát film - R: Nina Kurtela

Az egykori berlini remíz táncintézetté alakulásának dokumentációja.

Irány Elea!

2008, 17 perc, színes német film - R: Haike Rausch, Torsten Grosch

A film két avatar történetét meséli el egy virtuális szigeten, a Second Life metaverzumában.

RENDAHAGYÓ ÉPÜLETPORTRÉK – RÖVIDFILMEK

Március 8., Szombat – 13:00-16:00, Rögön jövők! Projekt Galéria

Madárles – Maša Živec

2013, 3 perc, színes szlovén film - R: Miran Kambič

Új madárles a szlovéniai Poljčane közelében.

Ptuj előadóközpont – Enota Arhitekti

2013, 3 perc, színes szlovén film - R: Miran Kambič

Egykori monostor átalakítása modern előadóközponttá.

Fahíd – Dans Arhitekti

2013, 3 perc, színes szlovén film - R: Miran Kambič

Egy új fahíd biciklisták számára Bohinjban.

KÖZ PONT közösségi ház és kert – Sashalom városközpont rehabilitáció

2012, 2 perc, fekete-fehér magyar film - R: Konopás Judit Emese, Juhász Péter

A sashalmi városközpont rehabilitációja, egy idegen szemzőgéből.

Élvezet - Atelier FCJZ

2012, 4 perc, fekete-fehér kínai film - R: Yung Ho Chang

A film egy kung-fu történet segítségével mutat be öt építészeti projektet.

Mozgasd meg az építészed! - Coop Himmelb(l)au

2013, 2 perc, színes német film - R: Kerstin Leicht

Gyere és nézd meg az épületet, járd be, érezd, halld, menj végig rajta újra és újra!

Épületben lemenő akt

2013, 2 perc, színes holland film - R: Hans Wessels, Amber Heij

Szürreális, meztelen utazás egy régi avantgárd gyár tetőterétől az alagsoráig.

Az úrhajós bárkája - Peter Cook és Colin Fournier

2013, 5 perc, színes német film - R: IJ. Biermann, Fiene Scharp, Kai Miedendorp

Az úrhajós felébred és elkezd felfedezni környezetét.

A roller - A4 Stúdió

2012, 3 perc, színes magyar film - R: Kendik Géza, Kormos Imre és Zolnai Imre

A rolleros kisfiú három épületet látogat meg Siófokon.

Didomestic - Elii Architects

2013, 4 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán

Minden ház színház.

Espinar ház - Miguel de Guzman

2013, 3 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán

Egy mesebeli ház az erdő közepén, ahol a varázslatos dolgok történnek.

MO ház - FRPO

2013, 3 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán

Családi idill fehérben, kint és bent.

Jancsi és Juliska arénája

2013, 3 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán

Ideiglenes felhő-pavilon szülőknek és gyermekeiknek.

Would ház - Elii Architects

2012, 3 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán

Épület hét faszerkezetű modulból.

Jane Fonda-készlet ház

2012, 4 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán
Hozd formába a tested az otthoni fitnessszel!

A bálna

2012, 2 perc, színes spanyol film - R: Miguel de Guzmán
Portré a zaragozai iskola udvarán található megemelt sportpályáról.

M.Poli

2012, 4 perc, fekete-fehér spanyol film - R: Miguel de Guzmán
Horror az utcai vásárok használaton kívüli kioszkjai között, Madrid külvárosában.

Bencés kolostor - Gabriel Guarda & Martín Correa

2013, 7 perc, színes chilei film - R: Pablo Casals-Aguirre
Egy kortárs kolostor legintimebb terei.

Geometrikus fürdő - Germán del Sol

2013, 5 perc, színes chilei film - R: Pablo Casals-Aguirre
Erős, egyszerű geometriai elemekkel operáló építészeti munka a vad, brutális természet közepén.

Könyvtár vakok és gyengénlátók számára - Taller de Arquitectura

2013, 10 perc, színes chilei film - R: Pablo Casals-Aguirre
Lenyűgöző mexikói hasábok, terek és anyagok.

YAP - Beals & Lyon

2013, 5 perc, színes chilei film - R: Pablo Casals-Aguirre
Az „Elágazó utak kertje” a santiagói Araucano Parkban.

MÁRCIUS 6.
CSÜTÖRTÖK

MÁRCIUS 7.
PÉNTEK

11:00

13:00

15:00

15:30

17:00

17:30

18:30

19:00

Nagyterem

Nyitófilm
16 holdnyi föld (Richard Hankin, 2012, 95')

Nagyterem

• **Vetítés és beszélgetés** Gerrit Messiaennel
Lucien Hervé: kényszer szülte fotográfus
(Gerrit Messiaen, 2013, 55')

19:30

Kis terem

• **Vetítés és beszélgetés** Fabrizio Boni,
Giorgio de Finis rendezőkkel
• **Ürmetropolisz** (Fabrizio Boni, Giorgio de Finis,
2013, 100')

20:00

20:30

21:00

Toldi előtér

Fogadás
Zene: Dj Főépítész (Finta Sándor)

Nagyterem

• **Vetítés és beszélgetés** – Liszcai Tamás
és Bartos Márton mérnökökkel a 3D nyomtatásról
• **Közvetítő médiumok** (Greg Tran, 2011, 6')
• **Az ember, aki házakat nyomtat**
(Jack Wake-Walker, Marc Webb, 2013, 60')

MÁRCIUS 8. SZOMBAT

MÁRCIUS 9. VASÁRNAP

Uránia mozi

- **Városi sétata**
Belvárosi moziéta Kelecsényi Lászlóval az Imagine Budapest szervezésében

Kossuth Lajos u.

- **Rögtön jövők! Projekt Galéria**
Rendhagyó épületportrék – rövidfilmek

Kisterem

- **Storyboard építéset** – *Jord den Hollander* előadása

Kossuth Lajos u.

- **Rögtön jövők! Projekt Galéria**
Érzékeny építéset – rövidfilmek

Nagyterem

- **Vetítés és beszélgetés az Agorafóbia** producerével, Merve Bedirrel
- **Megalománia** (*Jonathan Gales, 2013, 5'*)
- **Agorafóbia** (*Imre Azem, 2013, 53'*)

Nagyterem

- **Vetítés és beszélgetés**
Anna de Manincor rendezővel
- **Otthonom, Mutonia**
- **Ők** (*Karl-Heinz Klopff, 36'*)

Kisterem

- **Az anya, a fiú és az építész** (*Petra Noordkamp, 2012, 16'*)
- **Precíz költészet: Lina Bo Bardi építészete** (*Belinda Rukschcio, 55'*)

Nagyterem

- **Vetítés és beszélgetés**
turizmusról és építészetről, Kádár Bálint moderálásában
- **A Velence-szindróma**
- **Moduláris tér**

Kisterem

- **Túlhajtás: Isztambul az új évezredben**
(Aslıhan Unaldi, 2011, 75')

Kisterem

- **Bata-ville: nem félünk a jövőtől**
(Karen Guthrie, Nina Pope, 2005, 93')

Nagyterem

- **Szukkoti város** (*Jason Hutt, 2013, 50'*)

Kisterem

- **Ember és városa – rövidfilmek**

Nagyterem

- **Pollphail** (*Matthew Lloyd, 2009, 11'*)
- **Minden naptól egyre távolodunk!**
(Isabella Willinger, 2013, 77')

Kisterem

- **Ami megmarad – rövidfilmek**

Nagyterem

- **A Nakagin kapszulatorony: japán metabolista remekmű a pusztulás szélén** (*Yamazaki Rima, 2010, 58'*)
- **Beillesztett terek** (*Damien Faure, 2012, 50'*)

GREETINGS

This March the Hungarian Contemporary Architecture Centre (KÉK) is organizing the 6th Budapest Architecture Film Days. This edition opens a whole new chapter in the life of the festival: our four day event has received a lot stronger professional support than before and is being accompanied by a growing international attention. We have participated at the most important architecture film festivals for the past couple of years, and organized screenings from Paris to Vienna, Brno, Warsaw, Krakow and Kiev. Now our hard work seems to pay off: this year's Call for entries attracted **more than a hundred films from all around the globe**. We will present the best of them between 6-9 March in Budapest. Do you live in a building? **Do you like movies? Then please feel welcome at the festival on the first weekend of March!**

The Film Days' opening film on 6 March will be **16 acres** showing the twists and turns of reconstruction of Ground Zero in New York, after screening the **Chief Architect of Budapest** will stand behind the DJ booth. Those interested in the built environment will have the chance to see films on the following days focusing on different fields **of architecture, design and urbanism** from unusual perspectives. Besides the dilemmas of architecture and city planning, the festival will bring up subjects such as **old and new media of architecture, architectural photography, 3D printing, inequalities of city development in the 21st century, unsustainable development strategies and tourism, unusual communities, the reminiscence of modern architecture, the future of avant-garde buildings**. As usually, all this is told through deep and exciting, often tragic or inspirational human stories that make the visiting of the festival worthwhile. The screenings will be followed by discussions with invited filmmakers, so that audience could engage with the films' subject and get a creative insight into the making of the films.

The Film Days' programs are not limited to the cinema's screening rooms this year either: in the lobby the works of three architectural photographers - Zsolt Batár, Tamás Bujnovszky and Illés Sarkantyú – are presented as part of the exhibition **Under construction**. Following the success of last year's event, we offer a variety of programs in the city: the **downtown movie walk** brings the relation of films and the city closer, and **Vacancy Project Space** in Kossuth Lajos Street will screen a selection of short films for two days.

Gábor Fehér, Daniella Huszár, Levente Polyák, Noémi Soltész

THE MEDIA OF ARCHITECTURE

The presentation of architecture has always been a challenge for architects: how to present built space for those who cannot experience it live and how to reproduce a structure in optional numbers? In the 20st century photography and film making helped spreading architectural styles; while in the 21st century tentative media did, like data files, essential for 3D printing, or virtual reality applications adding another layer to built environment. This selection presents the works, plans, successes and failures of such pioneer media.

- **Lucien Hervé, photographer despite himself** (Gerrit Messiaen, 2013, 55')
- **Mediating mediums** (Greg Tan, 2011, 6')
- **The man who prints houses** (Jack Wake-Walker, Marc Webb, 2013, 60')
- **Storyboard architecture** – presentation of Jord den Hollander

UNUSUAL COMMUNITIES

While cities and regions are threatened by economic homogenization of our times, some places resist that process: far away from continuous commercialization of city centers unexpectedly there is scope for social experiments. This selection guides the audience to the suburbs of Italy and the countryside of England, where unusual communities blossom and shape the built environment to their own image.

- **Space Metropolis** (Fabrizio Boni, Giorgio de Finis, 2013, 100')
- **Hometown Mutonia** (Zimmer Frei, 2013, 69')
- **They** (Karl-Heinz Klopff, 2010, 36')
- **Sukkah city** (Jason Hutt, 2013, 67')

UNEVEN DEVELOPMENT

Built environment is one of the strongest measures of economic changes. While some territories lose their economic and political significance, becoming degraded into tourist attractions, others change into targets of investments and real estate speculations in no time. These processes strengthen social differences: the powerful are usually beneficiaries; the most vulnerable are only objects of the changes. The dramas of Istanbul, London, Venice, and Valparaiso are presented in this section.

- **Megalomania** (Jonathan Gales, 2013, 5')
- **Agoraphobia** (Imre Azem, 2013, 53')
- **Overdrive: Istanbul in the New Millennium** (Aslihan Unaldi, 2011, 75')
- **The Venice syndrome** (Andreas Pichler, 2012, 80')
- **Modular space** (Bautista Cofre, Nicole Ampuero, 2013, 30')

WE ARE NOT AFRAID OF THE FUTURE

The perception of modern architecture is quite controversial. Contrary to classical architecture, public opinion has not really digested the formal achievements of modernism. Modern architecture divides society: while the Scottish concrete buildings of Pollphail are abandoned for decades; the famous constructivist buildings in Moscow probably cannot be saved, not even by their committed tenants; the residents of the Nagaki capsule tower in Tokyo have given up on their peculiar building; the ex-employees of the Bata shoe factory in East of England seek for their cultural roots in the home town of Tomas Bata, in Zlín; designers who regard architecture as a tool for shaping society are amazed again and again by Lina Bo Bardi's Brazilian projects.

- **The mother, the son and the architect** (Petra Noordkamp, 2012, 16')
- **Precise poetry: Lina Bo Bardi's architecture** (Belinda Rukschcio, 2013, 55')
- **Nakagin Capsule Tower: Japanese metabolist landmark on the edge of destruction** (Yamazaki Rima, 2010, 58')
- **Intercalary Space** (Damien Faure, 2012, 50')
- **Away from all suns** (Isabella Willinger, 2013, 77')
- **Bata-ville: We are not afraid of the future** (Karen Guthrie, Nina Pope, 2009, 93')
- **Pollphail** (Matthew Lloyd, 2009, 11')

SHORT FILMS

Four selections of short films about vacant buildings, the relation between man and his built environment, sensibility of architecture and unique portraits of buildings.

What remains – selection of shorts

Farewell to abandoned buildings: memories, decay, cease, melancholy and resumption.

Man and his city – selection of shorts

Man and his built environment can have a wide variety of relationships: and there are many reactions to it.

Sensible architecture short films – selection of shorts

Pasolini, unrecognizable Paris, architecture for dictators, phone booths, building sites, virtual spaces. . .

Unconventional portraits of buildings – selection of shorts

A finished building cannot only be captured through photographs and publications but also on film: with real actors and fictional story.

Beyond architecture

Gábor Fehér

Film: 16 Acres (Richard Hankin, 2012, 95')

Thursday March 6 - 19:00

What was the reason that public involvement could not succeed? What kind of personal and political interests slowed down progress? What was the reason that an architectural competition could not be enough? Why would we think at all it's an architectural question per se? Why is the Ground Zero so different than any other site with the same parameters around the globe? Richard Hankin's film rounds up the events, conflicts, and, of course, the emotions, which accompanied the much-needed answer to 9/11.

It was evident that after the terrorist attacks not only a physical but also an intellectual and emotional void took over the site of the twin towers. And, in fact, it did matter whether they stick with a built solution, an iconic building or the absence of the site becomes the sign of remembrance. After the initial expectations of the top figures of New York and the participative attempts have failed, only an architectural competition could possibly offer an adequate answer.

Or could it? There were star architects everywhere, though. The prominent mega company named LMDC had chosen Rafael Viñoly, but governor Pataki wanted none of that, so he declared Daniel Libeskind as a winner instead. A futile attempt on his part as real estate investor Larry Silverstein wanted his own architect, David Childs in the position, saying Libeskind had not built a skyscraper before and, after all, that is not the opportunity for him to start experimenting on his money. Amidst the real power play, the prestige battles and bidding on each other the umpteenth nominee, Michael Arad had had the chance to be green lit in the side tracks – in-

stead, after their initial support, the families spent a whole night protesting in the cold. And when everything had seemed to correlate, the insanely expensive transportation hub in the nearby, designed by Santiago Calatrava, almost bled the WTC project completely out. In the end, buildings of Richard Rogers, Norman Foster and Fumihiko Maki were erected, girdling the memorial around.

While there were an abundance of promises and solemn speeches during the whole ten years, the initial optimism was being replaced by scepticism and a growing number of questions. What is going to be built, who is going to build it, what are the costs going to be and most importantly, when is it going to be finished? Battles between Silverstein and the authorities broke out, families were stepped over by the decision-makers or just a crucial letter went missing. And when the cornerstone had been laid, the plan of the tower to be erected needed a complete makeover at a new site.

Anyway, it's a typical case where not the end, rather the path matters. And that's an emotional rollercoaster filled with schemes, irony and mourning. That's what 16 acres is about.

A big step

Réka Kovács

Film: Space Metropolis (Fabrizio Boni, Giorgio de Finis, 2013, 100')

Friday March 7 - 21:00

Talking seems to rule this film a bit too much! The voluble Italian speech of this many contributors puts our ability of reading subtitles to the test, and as the story goes on, we can sweat more and more about missing some important details. Because it is not only the words that flow, but the excellent thoughts and ideas of these people, one better than the other. Avoiding any bullshit, there is always a new twist, point of view or truth that keeps forcing our stunned minds to come to the right conclusions. In the meantime the narrative is just being interpreted in Film Language with a great sense of proportion.

First of all, these Romans are very adorable. They declare a space program for a community on the margins, and everyone's daily routine from the sax player to the philosopher, the radical ufologist, the acrobat, the architect, the astronomer, the artist, the performer and the facepainter girl gets into service. The purpose is a safe landing and a happier life on the Moon. By watching the enthusiasm of the organizers and the inhabitants of Metropolis (Tor Sapienza district, Roma) about the project, considering their moon landing as a mere fake seems absurd.

While Marco brings rocket models to perfection, Andrea designs a launch scaffolding, Daniel jumps into a spacesuit with ease and takes a moonwalk, Giuliano hangs out with the Moon rabbit and Cobol programs intelligent robots, there are unknown civilizations fighting in the kitchen, and delicious couscous being prepared.

„A small step for mankind, yet a long trip for those who live on the other side of the city”, says the narrator right, when the company takes a bus to visit the planetarium. „You cannot go to the Moon with no money”, says a sceptic guy right at the start, and his sentence echoes on our minds from time to time, just as the famous quote.

However, this mixed colony of the abandoned salami factory had faced the lack of money and other troubles so many times that some mission to the Moon cannot beat them. The wide perspective that the project opens to them proves to be a good motivation to proceed.

The reward for their efforts (and ours, who kept reading) is realizing that the completely new establishment based on the common good, in which refusing immigrants or the outcast is an absurdity – indeed can exist. The time of setting up national flags triumphantly on the surface of the Moon is over.

Urbanization in Turkey

Csaba Jelinek

Agoraphobia (Imre Azem, 2013, 53')

Sunday March 9 - 15:30

Overdrive: Istanbul in the New Millennium (Aslihan Unaldi, 2011, 75')

Sunday March 9 - 17:30

“They are changing the whole world. But they, the rich, they cannot take that all, that cannot be!” – says an old lady whose land and house, where she lived for the past fifty years, will soon be expropriated. We are in the suburbs of Bursa, in West-Turkey, where the interview was made, during a four-day study visit involving half a dozen urbanists familiarizing with city developments of Ankara, Bursa and Istanbul. In Imre Azem’s film, *Agoraphobia*, we are becoming policy tourists for four days to understand complex processes – namely Turkish city renewal practices, and related social, economic and political procedures, through “site visits” and “expert meetings”. An analysis of such a study visit, in itself, and of the potential knowledge gained through it, would be quite an important task.

It is not easy to focus on these meta-questions though, since the urbanization issues and public policies in matter, are amazingly complex and interesting in themselves. For the first glance, we face a similar modernization project that has redrawn the images of socialist cities of Western Europe: 15-20- storey buildings rise in quarters where one-level buildings did earlier; suburbs are replaced with the good old panel block housing aesthetics. Participants, mainly from the Netherlands, cannot resist comparing Turkish city rehabilitation projects to those in the beginning of the century, in the Netherlands. It slowly turns out, that nothing is, as it seems: “slums” sentenced to demolition do not turn out unlivable. “Social housing”, as it appear in

official documents, means condos for previous tenants with a huge mortgage in reality. So-called “city regeneration” projects are more likely to be drastic interventions of bulldozers. And despite the facts, that the volume and costs of almost half a million apartments, having been built by a state owned organization called TOKI, resembling to the housing investments in Eastern and Western Europe after the Second World War; their realization, organizational and political frameworks significantly differ from them. We cannot ignore dissimilar social contexts, demographic tendencies, political intentions and Turkey’s position in global world economics.

Although the situation presented in the film is globally known – including disappearance of public spaces, the crash of interests of market philosophy and low-status city dwellers, it is important to map local peculiarities and local terms of resistance. It is worth “co-watching” Aslihan Unaldi’s film, *Overdrive* that introduces housing in Istanbul and other city conflicts including consequences of global warming, matters of city (public) transport, and how such problems are embedded in historical narratives. After watching the two films, we may have a better understanding on the background of the ongoing urbanization boom in Turkey. Furthermore, we may learn a lot of the motivations of the country-wide growing oppositional movement, rooted in the protests on Taksim square, accompanied by a thorough media cover.

Japanese architecture before and after the bubble

Balázs Irimiás

*Films: Nakagin Capsule Tower: Japanese metabolist landmark on the edge of destruction (Yamazaki Rima, 2010, 58'); Intercalary Space (Damien Faure, 2012, 50')
Saturday 8 March - 21:00*

The Nakagin Capsule tower is a landmark of Japanese architecture; even those know it, for which metabolism does not extend beyond their own diet. They might not remember its name, only the iconic 3D dominos hidden behind a highway in Tokyo.

The movement that pinned Japanese architecture onto the world map - Metabolism - had the power of joint thinking, joint dreaming and joint vision of built environment, popping up during the accelerated post-war mass construction, possibly in response to the largely futile architectural attitude of the era. These visions usually stay on the planning desk, unless they emerge during exceptional economic growth periods. Not incidentally the oil economies of the Middle East were utterly fascinated by the movement, nonetheless Japan remained the place for most practical realizations. Nakagin Capsule, the Japanese Metabolist icon is now on the verge of demolishing.

Prominent theoreticians worldwide have referred to this Japanese golden era of architecture from the sixties ever since. Being unique, as a group of courageous and experienced architects mutually proliferating each other, came up with their dreams of futuristic grandeur collectively.

The object representing the central philosophy of Metabolism is the brainchild of

their youngest member that time, Kisho Kurokawa. He regarded the Nakagin capsules a sine qua non of Metabolism, going to extremes in saving it from being vanished (he bought 8 capsules himself) disregarding economical and maintenance feasibility.

Now, as the destruction becomes an utter menace, the movie goes after the human aspect. I won't promise a U-turn, nonetheless it will take the most radical conservationists for a short trip to the other side at least.

Urban gaps

Extension of living spaces to the public realm, siege of the public domain are getting more of an issue in Hungary nowadays. But Japan is the country where it has been up for many decades, due to their population density, cultural background and their worldview.

These ideas gain popularity during economic crisis rather than economic growth - like what we are experiencing right now.

The French documentary lines up some unexpected characters - the self-taught insectologist, the ornithologist or the PE teacher - next to the architect experts of omnipresent and functioning nanoscale city spaces, proving all the same. These tiny gaps in the urban fabric deserve our attention, even if we are not necessarily aware of their existence.

The segment of contemporary Japanese architects who design multi-storey residences on land that was left behind, being too small for a bicycle parking, express their views, like the founders of Atelier Bow-wow or Life & Shelter, who are credible and passionate on their field. The unmaintained urban gaps are important, they are part of our closet, check the movies, they are actually beautiful.

The beauty of delusion

Dániel Kovács

Film: Precise poetry: Lina Bo Bardi's architecture (Belinda Rukschcio, 2013, 55')

Saturday 8 March - 17:00

Architecture is the answer to all the problems of humanity. Lina Bo Bardi's work is based on that theory. She is the same age as modernity: born in 1914, the year of the Werkbund exhibition, in Cologne. She started her career in her home country, in Italy. Though *Precise Poetry* is a film on her life's work, directed by her sixty years younger German colleague, Belinda Rukschcio; it is focusing entirely on Bardi's Brazilian works. Lina and her husband arrived to Brazil in 1946 where they both made a great career - she as an architect while he as a museologist and art historian. Lina's first plan (actually built in 1951), was Casa de Vidro, also shown in the movie, their home with her husband, a glass building standing on columns in the outskirts of Sao Paulo, just 2 years after Philip Johnson's similar, renown building was built. The villa itself, once so visible, is hard to find today: Bardi re-afforested the property that was a tea-land previously, thus it feels like being in the woods behind the glass walls.

Though the film begins with Bardi's famous work, the new building of Sao Paulo's art museum (managed by Bardi's husband at that time), the small villa tells a lot more about the architect's personality: her faith in modern ideas and her distinctive spirit. That building had an important role in the intellectual life of the 1950' of São Paulo: all the important people were invited to Sunday lunches. Like during those years back then, Bardi is becoming Lina within these very moments of the film. According to stories told by both clients and former colleagues – almost all of them are men – a picture of a rather autocratic, abstract minded figure of a woman is drawn who was also sensitive to practical issues - a true character of the 20th century.

And that is the biggest merit of the film. It does not aim to understand most of the buildings she designed, not even those that strongly contributed to the Lina-myth: such as the asymmetrical, punched, concrete silos of SESC Pompeia.

In the meantime, during those long monologues, some really important things have been told, among others, references to the ideological aspects of Lina's art. Who would dare to identify with that as an architect these days? Architecture is the answer to all problems of humanity. Lina Bo Bardi's work is based on that statement, and it is nonetheless valuable, though we know: this statement is false.

Venice: the last days of a city

Bálint Kádár

Film: The Venice syndrome (Andreas Pichler, 2012, 80')

Sunday 9 March - 17:30

Venice is a strong brand today, a must-see destination, and big business. It is a must see place, and all are coming to see it. All those tourists rarely think about how a city of 200,000 inhabitants in its glory days can support 21 million visitors each year. It cannot.

Today we reached the moment when the number of tourists arriving to Venice each day outnumbers the 58,000 locals still resident here. The danger is evident, if one recognizes that a city is not merely the aggregate of all the buildings, statues, streets and canals, but the community of people creating, developing and maintaining these spaces and artefacts. That is, the culture of the city. The film visits some of the inhabitants of the city, to show what have remained of the culture of Venice, how real urban life becomes impossible under the pressure of mass-tourism. The creator is consumed by its magnificent creation.

Tourists do not have a leading role in the movie of Andreas Pichler. We can have a precious insiders look into the real Venice, to be feared that it will be a last one. The main discourses are about the closing of the central post office, the difficult situation of the famous Rialto fish market, the moving of parts of medical care to the mainland, and of the difficulties to buy milk in the neighbourhood. Some organize demonstrations, some sign petitions, but all faces carry some kind of resigned sadness. To all these people the "terraferma" - mainland is alien world, but they cannot resist the high rents and ceasing services. A dissolving community leaves behind only a desert of souvenir shops and holiday apartments. The scale of mass-tourism

compared to the possibilities of locals correlates well to the scale of the luxury cruiser ships invading the views of the Venetian palaces.

The old gondolier, the removal man with his boat, the tourist guide or the musicians rented for serenades all watch with incomprehension the take-away tourists, and the mere headway of superficiality and mass consumption in this industry – the only one left. The acclaimed writer and landscape architect Trudy Sammartini cries out a quiet fulmination: “Barbarians”! According to present tendencies the last inhabitant will leave Venice in 2030: the thousand year old culture will then fall in the hands of barbarians definitively.

Away from all suns!

Samu Szemerey

Film: Away from all suns! (Isabella Willinger, 2013, 77')

Sunday 9 March - 20:00

The short period of Russian Constructivism was a unique experiment to create a new architecture. The movement, which declined with the rise of Stalin's cultural propaganda, set out to create the forms and spaces of modern society and the optimistic visions of progress. Its program was as radically new as its uncompromising aesthetics: housing compounds with kindergartens and canteens, public buildings with libraries and theatres showed the changing social roles of women, children and workers.

This unprecedented heritage exists today mostly in ruins. Embedded in Moscow's urban tissue the living units, printworks, workers clubs and schools shown in Isa Willinger's documentary still stand as uncanny mementos of a once envisioned, fantastic future. Their modernity is at once heroic, intimate and tragic, evoking Nietzsche's comments on a world after the death of God, but also mankind's unquenchable momentum and optimism in its quest for the future.

Today's occupants may fight against their buildings, or for actually saving them. The film shows the fates of utopias called home, the experiments of domesticity, and the calling out of the forgotten future's ghosts by rebuilding the futurist opera Victory over the Sun. The manifestos of one of the most significant periods of architecture in the last century seem today just as timely and radical as ever.

THURSDAY 6 MARCH - 19:00, ROOM 1

16 acres

2012, 95 mins, color, US (with Hungarian subtitles)

D: Richard Hankin

The rebuilding of Ground Zero is one of the most architecturally, politically and emotionally complex urban renewal projects in American history. From the beginning, the effort has been fraught with controversy, delays and politics. The struggle has encompassed eleven years, nineteen government agencies, a dozen projects and over \$20 billion. What will emerge in downtown Manhattan will redefine the city and country for generations. The film, directed by Richard Hankin, follows the dramatic rush to complete the memorial in time, and the key players as they prepare to converge on the site for the 10th anniversary.

FRIDAY 7 MARCH - 19:00, ROOM 1

Lucien Hervé, photographer despite himself

2013, 55 mins, color, Belgium (French with English subtitles)

D: Gerrit Messiaen

„You have the soul of an architect” said Le Corbusier, when viewing the 650 photographs that Lucien Hervé took in one day of his Cité Radieuse in Marseille. Hervé, born as László Elkán, in Budapest in 1910 subsequently became Le Corbusier’s permanent photographer and, after Le Corbusier’s death, also for other world-famous architects such as Marcel Breuer, Oscar Niemeyer, Walter Gropius, Richard Neutra, Alvar Aalto and others. The film is an outstanding portrait of the photographer, of Paris and the spirit of the age.

FRIDAY 7 MARCH - 21:00, ROOM 1

Mediating mediums

2011, 6 mins, color animation, US (with Hungarian subtitles)

D: Greg Tran

Architecture's ability to mediate spatial and perceptual experience have become coloured by immaterial stimuli. In Greg Tran's model the physical walls exist in material space, but when you look through a certain lens digital walls sync up to close the space, overlay the physical walls, and create new perceptions. The project is about the mediation of these two mediums and discovering the ways that they can enrich one another. It seeks to explore the potential when the two are blurred.

FRIDAY 7 MARCH - 21:00, ROOM 1

The man who prints houses

2013, 60 mins, color, UK (with Hungarian subtitles)

D: Marc Webb, Jack Wake-Walker

Enrico Dini is on a quest to revolutionize the way we view construction - by developing a vast machine that can 3D-print huge structures made from real sandstone. But with his family life in tatters, and his business on its knees – has he sacrificed too much for the greater good? The film is a poignant, funny and awe-inspiring documentary that delves into the troubled mind of a genius intent on changing the world forever.

SATURDAY 8 MARCH - 15:00, ROOM 2

Storyboard architecture

Presentation of Jord den Hollander

Jord den Hollander is an award-winning Dutch architect and filmmaker, founder of the Architecture Film Festival Rotterdam. After getting his master degree in architecture, he was educated in scriptwriting at the London Film School. During his professional career he combined both disciplines in numerous projects; for example a spectacular design of a mobile children's library became literally a "moving experience", the building of the Centre for Architecture for children was filmed as an educational project for television. The presentation will show some of his recent work to illustrate how the cinematic tool of the storyboard can be used for architecture.

FRIDAY 7 MARCH - 19:30, ROOM 2

Space Metropoliz

2013, 100 mins, color, Italy (with English subtitles)

D: Fabrizio Boni, Giorgio de Finis

A science-fiction story about cohabitation, sharing and political commitment. Metropoliz is a former pork meat factory in a Roman suburb, in a faraway galaxy called "Tor Sapienza". One day a group decided to break the padlock of a rusted gate, and to make that place feel like home to them. But the new inhabitants are forced to struggle for their rights, because people on the Earth did not quite understand them. Tired of being under siege, one day they decide to escape from the centrifugal force shoving them aside from civil society, preventing them from home, work, health and rights. Their project is simple: building a rocket which would fly them to the Moon.

SATURDAY 8 MARCH - 17:00, ROOM 1

Hometown Mutonia

2013, 69 mins, color, Italy (English and Italian with Hungarian subtitles)

D: ZimmerFrei

Mutonia is a village inside a village, a temporary town that changes over time, an experiment in residential living, an unstable community that mixes post-industrial imagery, recycling, and self-management. This little place was conceived with the same anarchic, irreverent and experimental spirit of the travellers and cyber punks who founded it. It became their hometown, a „motherland“ to go back to periodically or even settle down in to raise their children. The place made of assembled pieces of junk and vehicles transformed into houses, now risks extinction because no urban development plan that could safeguard its uniqueness exists. The film was made at a delicate moment, when the city council had ordered the residents to dismantle the camp and return it to the way it was 23 years before.

SUNDAY 9 MARCH - 15:30, ROOM 1

They

2010, 36 mins, color, Austria (English with Hungarian subtitles)

D: Karl-Heinz Klopf

The film is about a municipal area in North Liverpool, which has suffered an extreme drop in population. The place is one of the areas with the lowest socio-economic status in England, which used to be an active, highly populated community but has mostly been demolished and replaced by an unused hilly park which extends over much of the district. The surrounding neighbourhoods are fighting for the solidarity of their remaining communities and at the same time they are in search of a new identity and better conditions. The film precisely addresses this issue which leads to a more abstract and transformative approach to how the landscape of this place may be viewed.

SATURDAY 8 MARCH - 19:00, ROOM 1

Sukkah city

2013, 67 mins, color, USA (English with Hungarian subtitles)

D: Jason Hutt

The film chronicles the architecture competition that explored the creative potential of the ancient Jewish sukkah and created a temporary exhibition of 12 radically designed sukkahs in the heart of New York City. Best-selling author Joshua Foer thought, what if contemporary architects and designers were challenged to design and construct twelve radical sukkahs? The film explores the artistic process of architects, documents how an ancient building was reinvented for the 21st Century, and reveals how there is a good story behind all interesting architecture.

SUNDAY 9 MARCH - 15:30, ROOM 1

Megalomania

2013, 5 mins, color animation, UK

D: Jonathan Gales

The architectural animation imagines the whole of London as a construction site, caught in a state of change that could mean dramatic decay or intensive development. Buildings on every street appear behind layers of dust and scaffolding, while familiar structures such as the London Eye provide support for clusters of makeshift homes.

SUNDAY 9 MARCH - 15:30, ROOM 1

Agoraphobia

2013, 53 mins, color, Turkey (with English subtitles)

D: Imre Azem

In October 2012, an international team of architects, urban planners and a small film crew spent five days in Turkey to study the urban transformation process in three cities: Ankara, Bursa and Istanbul. This is their story. In a country that is dealing with emergent issues of governance and economic development related to urban design and spatial planning, how is it possible to transform neighbourhoods and provide housing for the masses at an unprecedented speed and scale? Which role will a recent law play, that makes 6.5 million buildings eligible for transformation and demolition?

SUNDAY 9 MARCH - 17:30, ROOM 2

Overdrive: Istanbul in the New Millennium

2011, 75 mins, color, Turkey (with English subtitles)

D: Aslihan Unaldi

The film tells the story of Istanbul's struggle to come to terms with accelerated population growth and car-centric policies that have dominated its development in the last five decades – issues that are challenging megacities around the world. With 45 percent of its citizens spending two or more hours commuting, the joy of living in this beautiful city is being overshadowed by congestion and all the other social and environmental problems this implies. Both a love poem and a critical investigation, the film explores the impact of global trends on a city with a unique and complex history. Once an ancient imperial capital, now a bustling modern megalopolis, will Istanbul renew itself once again, or succumb to uncontrolled motorization and urban growth?

SUNDAY 9 MARCH - 17:30, ROOM 1

The Venice syndrome

2012, 80 mins, color, Germany (Italian with English subtitles)

D: Andreas Pichler

Venice turns into a ghost town at nightfall. Entire quarters, long since abandoned by their inhabitants, stand empty, their structures merely providing a myth to serve business interests. Twenty million foreigners visited the city in 2012, Venice's own urban life has almost collapsed, it scarcely still exists. The film shows what remains of Venetian life: a subculture of tourist service industries, a port for monstrous cruisers which is waiting to be expanded, Venetians who are moving to the mainland as there are no longer affordable apartments to be found.

SUNDAY 9 MARCH - 17:30, ROOM 1

Modular space

2013, 30 mins, color, Chile (Spanish with English subtitles)

D: Bautista Cofre, Nicole Ampuero

Valparaíso, today a World Heritage Site, is the most important urban centre in Chile's tourism, due to its unique architecture and identity. Today the city is being transformed leaving behind clear signs of deterioration over time: where does the fast, expensive and exaggerated housing program lead to?

SATURDAY 8 MARCH - 21:00, ROOM 1

Nakagin Capsule Tower – Japanese metabolist landmark on the edge of destruction

2010, 58 mins, color, Japan (with English subtitles)

D: Rima Yamazaki

The Nakagin Capsule Tower, completed in 1972, was designed by Kisho Kurokawa, the youngest metabolist architect. The building is composed of two concrete core towers and 140 capsules, each of them roughly 10 square meters, plugged into the towers. Today, more than 30 years after its completion, this historic building is in danger of demolition. The more than 100 owners discussed the possibilities of restoration or rebuilding over the years, and voted to replace the tower with a new building in 2008, while Kurokawa proposed a plan of replacing all the capsules with new ones. Would you preserve or tear down such an iconic architectural landmark?

10 x 0,4 x 2,1m Ooki Bicycle Shop

SATURDAY 8 MARCH - 21:00, ROOM 1

Intercalary spaces

2012, 56 mins, color, France (Japanese with English subtitles)

D: Damien Faure

Accommodation in Tokyo is known for its small footprint. In this documentary, in collaboration with Atelier Bow-Wow, various homes are filmed and the relationship of the home with the surroundings explored. Precisely because the interior is so small, the living environment extends outside forming a logical component of the entire urban system.

SATURDAY 8 MARCH - 17:00, ROOM 2

The mother, the son and the architect

2012, 16 mins, color, Netherlands (English with Hungarian subtitles)

D: Petra Noordkamp

The way in which the director has chosen to present the church in Gibellina in her film illustrates the tragic nature of the building and the process of its construction. Noordkamp has turned Gibellina into a ghost town, silently and mysteriously dominated by the church's sphere, as if the building is something that happened to the town: incomprehensible, total yet at the same time everlasting. Ludovico Quaroni's underworld architecture becomes the ideal decor for a shadow dance of people who will never come back. Here too death seems to keep passing by.

SATURDAY 8 MARCH - 17:00, ROOM 2

Precise poetry: Lina Bo Bardi's architecture

2013, 55 mins, color, Portugal (with English subtitles)

D: Belinda Rukschcio

A film about famous Italian-Brazilian architect Lina Bo Bardi, who created poetry through architectural precision. Told in a series of interviews in Portuguese with English subtitles on the eve of her 100th birthday, Bo Bardi's colleagues and friends recount the socio-political constraints and personal events that would lead to the timelessness of her work. This cinematic journey through her most important architectural projects in São Paulo and Salvador da Bahia poses the question of what remains of a person in the work they leave behind.

SATURDAY 8 MARCH - 18:30, ROOM 2

Bata-ville: We are not afraid of the future

2005, 93 mins, color, UK (English and Czech with Hungarian subtitles)

D: Karen Guthrie, Nina Pope

A bittersweet record of a coach trip to the origins of the Bata shoe empire in Zlín in the Czech Republic. Against the backdrop of regeneration in their local communities, former employees of the now-closed UK shoe factories are led on a journey that begins as a free holiday but soon becomes an opportunity for a collective imagining of what entrepreneur Tomas Bata's maxim „We are not afraid of the future” means for them in 21st century Britain. Inspired by the contrast between the idealism of Bata and the more recent industrial decline of the English towns, directors Pope & Guthrie lead as travel hostesses this unorthodox coach party on a journey through Bata's legacy.

SUNDAY 9 MARCH - 20:00, ROOM 1

Pollphail

2009, 11 mins, color, UK (with Hungarian subtitles)

D: Matthew Lloyd

Creative documentary painting a startling portrait of a village in limbo through the eyes of a property dealer and an artist who share an obsession with the strange place. The director explores the imagined future for the village, built to great acclaim and expense during the 1970s oil boom. Combining unusual use of archive with stunning photography and a haunting soundscape, the film unravels the unique and unsettling history to reveal a very different future than was planned for Pollphail, and clashing ideals about how its life should now play out.

SUNDAY 9 MARCH - 20:00, ROOM 1

Away from all suns!

2013, 77 mins, color, Germany (Russian with English subtitles)

D: Isabella Willinger

In the back alleys of Moscow, forgotten treasures lurk: utopian constructivist buildings from the 1920s. Ruins of another future, filled with revolution and hope. The film follows three Muscovites who are struggling with the buildings' heritage. Elena is fighting to save her apartment building and a printing plant next door – the only building left by avant-garde artist El Lissitzky – while real estate-investors wipe out one building after the other. The young artist Donatas is striving to live with his friends in an artists' commune. Architect Vsevolod wants to bring back to life an architectural landmark – yet, he has to remodel it. "All, who've ever been in this house, are imprinted." Vsevolod says. Don't the buildings hold a message for us?

SATURDAY 8 MARCH - 20:30, ROOM 2

WHAT REMAINS – SELECTION OF SHORTS

Twice upon a time

2013, 9 mins, color, Germany (with English subtitles) - D: Evy Schubert

A sensible film about the former communist memorial Buzludzha that now only resembles the former glory and devotion of a certain presence in the past it had been once.

What remains

2013, 16 mins, color, Netherlands (with English subtitles) - D: Annja Krautgasser

Civil organizations and artists occupying the abandoned offices of the Dutch newspapers „De Volkskrant“.

After Vegas

2012, 21 mins, color, France (in English) - D: Laurence Bonvin and Stéphane Degoutin

Portait of Las Vegas after the crisis: crumbling up residential districts, stopped constructions sites, suspended landscapes, idle suburbs, tunnels inhabited by homeless persons.

Why don't we change?

2013, 18 mins, color, Portugal (with English subtitles) - D: João Couto C.

The rehabilitation of a house, well lived, full of memories and scars.

Home

2012, 2 mins, color, New Zealand - D: Thomas Gleeson

What is it that makes a house a home? Much-praised short film revealing the difference between a house and a home.

We still remember

2013, 19 mins, color, Mexico (Spanish with English subtitles) - D: Mariano Rentería Garnica

A spoken portrait of the world of cinema in a city of the past.

The big rot

2013, 9 mins, color, Germany (with English subtitles) - D: Susann Maria Hempel

A farewell to the former cultural centre of a shrinking city in East Germany: while the theatre decomposes bit by bit, the pictures of its demolition vanish as well.

Zigurate

2013, 6 mins, color, Portugal - D: Pedro Miguel Santos

A hypothetical trip through the city of Oporto in 2054 where life appears in the most unexpected place.

MAN AND HIS CITY – SELECTION OF SHORTS

Sunday 9 March - 19:00, Room 2

Psychogeography

2013, 15 mins, color, Hungary - D: Dávid Gutema, Dávid Mikulán

Documentary film about psychogeography.

Blockheads

2011, 1 min, color, Hungary (Hungarian with English subtitles) - D: Dávid Gutema, Dávid Mikulán

A short animation illustrating the comments of citizens talking about their environment.

Concert of the city 193 Hz

2012, 13 mins, color, Chile - D: Rodrigo Acevedo Villegas

Steeple, ships and musicians give a concert in Valparaiso, Chile: an urban musical experiment with strange instruments.

Three walls

2011, 26 mins, color, US - D: Zaheed Mawani

How to survive in the „cubicle“, a common form of office in America?

i-wish

2013, 5 mins, color, Germany (with English subtitles) - D: Jan Schabert

A surreal housing gallery that sells apartments in Daegu, South Korea.

Escape

2013, 3 mins, color, Hungary - D: Dávid Gutema, Dávid Mikulán

Panic disorder in public spaces. What to do when madness comes?

Gap camp

2013, 7 mins, color, Germany - D: Alexander Callsen

What to do with an unused urban gap leading to nowhere?

Storage solutions

2012, 4 mins, color, Israel - D: Tal Granot

A loop animation project inspired by the experience of the mental and geographical environment the filmmaker grew up in – the Israeli suburbs.

Figure and void

2012, 9 mins, color, Ireland - D: Francis Matthews

Spatially related locations told through a fragmented narrative.

A2 – Life along the highway

2012, 24 mins, black and white, Netherlands (with English subtitles) - D: Han Savelkoel

Noise and freedom, particulate matter and beauty, sorrow and happiness, along the A2 motorway.

SENSIBLE ARCHITECTURE – SELECTION OF SHORTS

Sunday 9 March - 13:00 – 16:00, Vacancy Project Space

Catalogue of scenes for the death of Pier Paolo Pasolini

2011, 48 mins, color, Spain - D: Chus Domínguez

Following the trip of Pasolini along the entire coast of Italy.

Errance

2012, 15 mins, color, Franc - D: Thomas Bobrowski

A drawing of a city like Paris, but it is perhaps not quite Paris.

Flat roofs for Mussolini

2012, 21 mins, color, Germany - D: Dirk Peuker, Bettina Nürnberg

Experimental film about the Italian Rationalism at Lake Como.

Puhelinkoppi (1882-2007)

2010, 7 mins, color, US - D: Hope Tucker

Elegy to the last public phone booths in Finland.

Sign full circle / Cage full circle

2013, 8 mins, color, US - D: Amy Lunn

The boarding's and facades of construction sites reveal themselves for one last time.

The Art-Qaeda project

2010, 7 mins, color, Taiwan - D: Wei-Ming Ho

The site-specific video intervenes in the urban landscape of Taipei.

Transformance

2010, 9 mins, color, Croatia - D: Nina Kurtela

Documentation of changes at a car barn in Berlin over 5 months.

Walk to Elea!

2008, 17 mins, color, Germany - D: Haike Rausch, Torsten Grosch

The film tells the story of two Avatars on a virtual island in the metaverse of Second Life.

UNCONVENTIONAL PORTRAITS OF BUILDINGS – SELECTION OF SHORTS

Saturday 8 March - 13:00 – 16:00, Vacancy Project Space

Bird watching platform – Maša Živec

2013, 3 mins, color, Slovenia - D: Miran Kambič

New bird watching platform near Poljčane, Slovenija.

Ptuj performance center – Enota Arhitekti

2013, 3 mins, color, Slovenia - D: Miran Kambič

A former monastery redesigned into a modern performance center.

Wooden bridge – Dans Arhitekti

2013, 3 mins, color, Slovenia - D: Miran Kambič

Portrait of a new wood-bridge for cyclists in Bohinj.

CENTRE Community house and garden – Sashalom downtown rehabilitation

2012, 2 mins, black and white, Hungary - D: Judit Emese Konopás, Péter Juhász

Rehabilitation of Sashalom town centre, through a stranger's eyes.

Enjoying - Atelier FCJZ

2012, 4 mins, black and white, China - D: Yung Ho Chang

The film uses a kung fu story as the thread to take us through five projects.

Get your architecture move! - Coop Himmelb(l)au

2013, 2 mins, color, Germany - D: Kerstin Leicht

Come and see the built work, walk around, feel it in order to understand it!

Nude descending a building

2013, 2 mins, color, Netherlands - D: Hans Wessels, Amber Heij

A surreal, naked journey from the rooftop of an old avant-garde factory.

The astronaut's ark - Peter Cook and Colin Fournier

2013, 5 mins, color, Germany - D: IJ. Biermann, Fiene Scharp, Kai Miedendorp

An astronaut wakes up and sets out to explore his surroundings.

The scooter - A4 Studio Architects

2012, 3 mins, color, Hungary - D: Géza Kendik, Imre Kormos, Imre Zolnai

The scooter boy walks through three buildings in Siófok, Hungary.

Didomestic - Elii Architects

2013, 4 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

Every house is a theatre.

Espinar House - Miguel de Guzman

2013, 3 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

Portrait of a fairy tale house surrounded by pine trees in Spain.

MO House - FRPO

2013, 3 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

Family idyll in white, inside and outside.

Hansel and Gretel Arenas

2013, 3 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

A temporary cloud-pavilion for children and adults alike.

House of Would - Elii Architects

2012, 3 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

Portrait of a building is made up of seven wooden-structure modules.

Jane Fonda Kit House

2012, 4 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

The domestic fitness tones up your body up and down!

La ballena

2012, 2 mins, color, Spain - D: Miguel de Guzmán

An elevated sport court in a schoolyard at Zaragoza which seems to swim through the air at night.

M.Poli

2012, 4 mins, black and white, Spain - D: Miguel de Guzmán

Something horrible is happening between the street fairs' unused kiosks in Madrid.

Benedictine monastery - Gabriel Guarda & Martín Correa

2013, 7 mins, color, Chile - D: Pablo Casals-Aguirre

The most intimate spaces of a contemporary monastery.

Geometric baths - Germán del Sol

2013, 5 mins, color, Chile - D: Pablo Casals-Aguirre

A work of architecture built with strong primitive geometric elements in the midst of the wild brutal nature.

Library for blind and visually impaired people - Taller de Arquitectura

2013, 10 mins, color, Chile - D: Pablo Casals-Aguirre

Stunning Mexican rectangular prisms, spaces and materials.

YAP - Beals & Lyon

2013, 5 mins, color, Chile - D: Pablo Casals-Aguirre

The „Garden of Forking Paths“ at Parque Araucano in Santiago, Chile.

6TH MARCH
THURSDAY

7TH MARCH
FRIDAY

11:00

13:00

15:00

15:30

17:00

17:30

18:30

19:00

Toldi Room 1

Opening film
16 acres (Richard Hankin, 2012, 95')

Toldi Room 1

• Screening and discussion with **Gerrit Messiaen**
Lucien Hervé, photographer despite himself
(Gerrit Messiaen, 2013, 55')

19:30

Toldi Room 2

• Screening and discussion with **Fabrizio Boni, Giorgio de Finis**
• **Space Metropoliz** (Fabrizio Boni, Giorgio de Finis, 2013, 100')

20:00

20:30

21:00

Reception
Music: Dj Chief Architect (Sándor Finta)

Toldi Room 1

• **Screening and discussion** – with **Tamás Liszkai and Márton Bartos** engineers about 3D printing
• **Mediating mediums** (Greg Tran, 2011, 6')
• **The man who prints houses** (Jack Wake-Walker, Marc Webb, 2013, 60')

8TH MARCH
SATURDAY

9TH MARCH
SUNDAY

Urania cinema

- **Urban walk**
Downtown cinema walk with László Kelecsényi by Imagine Budapest (in Hungarian)

Kossuth Laposs.

- **Vacancy Project Space**
Unconventional portraits of buildings – selection of shorts

Room 2

- **Storyboard architecture** – presentation of *Jord den Hollander*

Kossuth Laposs.

- **Vacancy Project Space**
Sensible architecture short films – selection of shorts

Toldi Room 1

- Screening and discussion with the producer of *Agoraphobia*, Merve Bedir
- *Megalomania* (Jonathan Gales, 2013, 5')
- *Agoraphobia* (Imre Azem, 2013, 53')

Toldi Room 1

- Screening and discussion with *Anna de Manincor*
- *Hometown Mutonia*
- *Theyt* (Karl-Heinz Klopff, 36')

Toldi Room 2

- **The mother, the son and the architect** (*Petra Noordkamp, 2012, 16'*)
- **Precise poetry: Lina Bo Bardi's architecture** (*Belinda Rukschcia, 55'*)

Toldi Room 1

- **Screening and discussion on tourism and architecture** moderated by *Bálint Kádár*
- **The Venice syndrome**
- **Modular space**

Toldi Room 2

- **Overdrive: Istanbul in the New Millennium** (*Aslihan Unaldi, 2011, 75'*)

Room 2

- **Bata-ville: We are not afraid of the future** (*Karen Guthrie, Nina Pope, 2005, 93'*)

Toldi Room 1

- **Sukkah city** (*Jason Hutt, 2013, 50'*)

Toldi Room 2

- **Man and his city** – selection of shorts

Toldi Room 1

- **Pollphail** (Matthew Lloyd, 2009, 11')
- **Away from all suns!** (*Isabella Willinger, 2013, 77'*)

Toldi Room 2

- **What remains** – selection of shorts

Toldi Room 1

- **Nakagin Capsule Tower: Japanese metabolist landmark on the edge of destruction** (*Yamazaki Rima, 2010, 58'*)
- **Intercalary Space** (*Damien Faure, 2012, 50'*)

FESZTIVÁL INFO

filmnapok.kek.org.hu | filmnapok@kek.org.hu
www.facebook.com/BudapestArchitectureFilmDays

KÉK – KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT

+36 1 322 2907 | +36 30 522 5994 | www.kek.org.hu

Helyszínek

TOLDI MOZI

1054 Budapest Bajcsy-Zsilinszky út 36-38.

+36 1 472 0397

www.toldimozi.hu

RÖGTÖN JÖVÖK! PROJEKT GALÉRIA

1053 Budapest Kossuth Lajos utca 14-16.

Jegyárak

Felnőtt: 1200 Ft (diák: 900 Ft)

Napjegy péntek: 1800Ft (diák: 1400 Ft)

Napjegy szombat, vasárnap: 2700 Ft (diák: 2000 Ft)

Fesztiválbérlet : 5500 Ft (diák: 4500 Ft)

A vetítések helyfoglalási rendszerben működnek, ezért a bérlettel rendelkezőknek is regisztrálniuk kell az előadásokra a mozi pénztárában.

Előzetes jegyváltás

A filmekre előzetes jegyváltás február 3-ától a Toldi mozi honlapján lehetséges, valamint minden nap a Toldi moziban (pénztárnyitás: az első előadás előtt fél órával).

A fesztiválbérlet február 23-áig 4500 Ft (diák: 3500 Ft).

FESTIVAL INFO

filmnapok.kek.org.hu | filmnapok@kek.org.hu

facebook.com/BudapestArchitectureFilmDays

HUNGARIAN CONTEMPORARY ARCHITECTURE CENTRE

+36 1 322 2907 | +36 30 522 5994 | www.kek.org.hu

Venues

TOLDI CINEMA

Bajcsy-Zsilinszky út 36-38., 1054-Budapest

+36 1 472 0397

www.toldimozi.hu

VACANCY PROJECT SPACE

Kossuth Lajos utca 14-16., 1053-Budapest

Tickets

Adults: 1200 Ft (students: 900 Ft)

One-day pass for Friday: 1800 Ft (students: 1400 Ft)

One-day pass for Saturday and Sunday: 2700 Ft (students: 2000 Ft)

Festival pass: 5500 Ft (students: 4500 Ft)

Please note that those with festival passes should also register for the screenings at the cinema's cashier.

Buy tickets in advance!

From 3rd February you can buy tickets in advance: online on Toldi cinema's webpage (in Hungarian) and at the cinema (the cashier is open every day from half an hour before the first screening). Festival pass costs 4500 Ft (students: 3500 Ft) until 23rd February.

IMPRESSZIUM

Szervezés | Organization

Fehér Gábor, Huszár Daniella, Polyák Levente, Soltész Noémi

Grafika | Graphics

Csekk István

Fordítás | Translation

Göbl Gabi, Kapcsos Bence, Gerhardt Erik

Lektorok | Lectors

Dányi Dani, Polyák Emese

Kapcsolat | Contact

filmnapok.kek.org.hu | filmnapok@kek.org.hu

facebook.com/BudapestArchitectureFilmDays

KÉK – KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT HUNGARIAN CONTEMPORARY ARCHITECTURE CENTRE

+36 1 322 2907 | +36 30 522 5994 | www.kek.org.hu

epiteszforum.hu

MAGYAR NYARANC

OCTOGON

KORTÁRS ÉPÍTÉSZETI KÖZPONT

A KÉK – Kortárs Építészeti Központ fiatal építészek, képzőművészek és civilek által alapított és működtetett, független építészeti és kulturális intézet. 2006-os megalakulása óta a KÉK folyamatosan bizonyítja, hogy friss, problémaorientált és nemzetközileg is releváns programjaival képes új szempontokat az építészeti és városi nyilvánosságban. A KÉK kezdeményezési között szerepelnek kiállítások, konferenciák vitafórumok, workshopok, építészeti túrák és fesztiválok. A szervezet részt vesz a nemzetközi építészeti adatbázisok magyar anyagainak elkészítésében, valamint a hazai szakmai továbbképzésben is. A KÉK széleskörű nemzetközi kapcsolatokkal bír, partnerei között olyan intézmények szerepelnek, mint a holland NAI-Netherlands Architecture Institute, a brit Architectural Review, a német DAZ-Deutsches Architektur Zentrum, az osztrák AzW-Architektur Zentrum Wien vagy a prágai CCEA-Center for Central European Architecture.

HUNGARIAN CONTEMPORARY ARCHITECTURE CENTRE

KÉK is an independent architectural cultural centre operated by young Hungarian architects, artists and civilians. Since its inception in 2006, KÉK is continuously proving that it can open new perspectives in architectural and urban thinking in Hungary through its fresh, provoking and focused programs, relevant also in international context. This organization is currently the only internationally acknowledged professional platform representing contemporary architecture in Hungary. The initiatives of KÉK include Hungarian and international exhibitions, conferences, architecture tours and festivals. KÉK also collects data on the Hungarian architectural scenery for international architecture databases, and participates in Hungarian educational program as well. KÉK has built an extensive international network of partner organisations, such as NAI -Netherlands Architecture Institute, Architecture Review, DAZ - Deutsches Architektur Zentrum, AzW-Architektur Zentrum Wien and CCEA-Center for Central European Architecture Prague.

filmnapok.kek.org.hu